

د دوهم سموئیل کتاب

داود د شائول د مړینې څخه خبریږي

۱ د شائول د مړینې څخه وروسته، داود عماليقانو ته د ماتې ورکولو څخه راستون شو او دوه ورځې په صقلغ کې پاتې شو. ۲ په دریمه ورځ د شائول د کمپ څخه یو ځوان سړی چې کالي یې شلېدلي او په سر باندې یې خاورې شیندلې راغی. کله چې هغه داود ته ورغی نو هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. ۳ داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <له کومه ځایه راغلي؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه د اسراییلو د اردو څخه راتښتېدلی يم.>

۴ داود پوښتنه وکړه: <ماته ووايه چې په جگړه کې څه پېښ شول؟>

هغه وویل: <اسرایلیان له جگړې څخه تښتېدلي دي، د هغوی څخه یو زیات شمېر ووژل شول. شائول او د هغه زوی یوناتان هم ووژل شول.>

۵ نو داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ته څنګه پوه شوې چې شائول او یوناتان مړه دي؟>

۶ هغه ځوان ځواب ورکړ: <د تصادف له مخې زه د جلبوع په غره کې وم او ما ولیدل چې شائول په خپلې نېزې باندې تکیه کړې وه او د دښمن جنګي ګاډی او سپاره عسکر هغه ته نژدې کېدل. ۷ په دې وخت کې هغه مخ راواړاوه، زه یې ولیدلم او ماته یې نارې کړې. ما ځواب ورکړ: امر وکړئ، بناغلیه! ۸ هغه زما څخه پوښتنه وکړه: ته څوک یې؟ ما ځواب ورکړ: زه یو عمالقی يم. ۹ هغه له ما څخه هیله وکړه او وویل: راشه ما ووژنه او د دې رنځ نه مې خلاص کړه، سره له دې چې ډېر سخت درد لرم

لا هم ژوندی يم. (۱۰) نو زه ورغلم او هغه مې وواژه، ځکه زه پوهېدم چې هغه سخت ژوبل دی او په هر صورت هغه مړ کېږي. وروسته مې د هغه د سر څخه تاج او د مټ څخه کړۍ راواخيستل او تاسو ته مې ای باداره راوړل. <

(۱۱) نو داود او د هغه ټولو نفرو له غمه خپل کالي وشلول. (۱۲) هغوی د شائول، یوناتان او د څښتن د قوم یعنی د اسراییلو دپاره یې ویر وکړ، ویې ژړل او تر ماښامه پورې یې روژه ونيوله، ځکه چې په جگړه کې ډېر زیات نفر وژل شوي وو.

(۱۳) داود د هغه ځوان څخه چې ده ته یې خبر راوړی و پوښتنه وکړه: <ته د کوم ځای یې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زما پلار عماليقي دی خو مونږ ستاسو په هېواد کې اوسېږو.>

(۱۴) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <تا څنگه دا جرأت کړی دی چې د څښتن غوره شوی پادشاه ووژني؟> (۱۵) وروسته بیا داود د خپلو نفرو څخه یو تن راوغوښت او ورته ویې ویل: <هغه ووژنه!> نو هغه یې وواژه او مړ شو. (۱۶) داود هغه عماليقي ته وویل: <ستا وینه دې ستا په خپله غاړه وي. تا په خپله ژبه اقرار وکړ چې د څښتن غوره شوی پادشاه دې وواژه.>

د شائول او یوناتان دپاره د داود د ویر سندره

(۱۷) داود د شائول او د هغه د زوی یوناتان دپاره دغه د ویر سندره وویله

(۱۸) او امر یې وکړ چې د یهودا خلکو ته دې دغه د ویر سندره ورزده کړای شي چې د لیندې د ویر په نوم یادېږي. (دا سندره د یاشر په کتاب کې

ليکل شوې ده. سندرہ داسې ده:

①٩ > د اسراييلو په غونډيو باندې زمونږ مشران له منځه لاړل!

هغه زړور څنگه راپرېوتل!

②٠ په جت کې دا اعلان مه کوئ

د اشقلون په کوڅو کې دا مه خپروئ

داسې نه چې د فلسطينيانو بڼڅې خوشاله شي

داسې نه چې د کافرانو لورگانې خوشاله شي

②١ ای د جلبوع غرونو

په تاسو دې پرڅه يا باران ونه اورېږي

ستاسو پټي دې غلې دانې ونه کړي

ځکه چې هلته د زړور جنگيالي سپر ناولی شوی دی

د شائول سپر به نور په تېلو غوږ نه شي

②٢ د يوناتان لينده وژونکې وه

د شائول توره وه بې رحمه

زورور يې مړه کول، دښمنان به يې وژل

②٣ شائول او يوناتان وو څومره ښکلي څومره گران!

ژوند او مرگ کې هم یوځای وو

چابک له عقابانو

قوي وو له زمريانو

۲۴) ای د اسراییل نبخو شائول دپاره وژاړئ!

هغه تاسو ته کالي بنکلي سره دراغوستل

او هغه یې د سرو زرو په گانو سینگارول

۲۵) څنگه مړه دا جنگيالي شول

هغوی د جنگ په ترڅ کې ووژل شول

یوناتان مړ پروت په غونډیو کې دی

۲۶) یوناتانه زما وروره، ستا دپاره زه غمجن یم

ته په ما باندې ډېر گران وې

عجیبه ستا محبت و زما دپاره

و محبت دې ډېر ژور تر محبت د نبخو

۲۷) څنگه جنگيالي راپرېوتلي دي

د هغوی وسلې له منځه تللي دي <

٢ (١) وروسته بيا داود د خښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا زه لار شم او د يهودا د ښارونو څخه د يو کنترول په لاس کې واخلم؟>

خښتن ځواب ورکړ: <هو.>

داود پوښتنه وکړه: <کوم يو ښار ته لار شم؟>

خښتن وويل: <حبرون ته.> (٢) نو داود خپلې دوه ښځې، يزرعيلي اخينوعم او د نابال کرملي کونډه اييجليل له ځان سره واخيستلې او حبرون ته لاړ. (٣) همدارنگه داود خپل نفر او د هغوی کورنۍ د ځان سره بوتلې او هغوی د حبرون په شاوخوا ښارونو کې ځای په ځای شول. (٤) وروسته د يهودا سړي حبرون ته راغلل او هلته يې داود د يهودا د پادشاه په توگه غوره کړ.

کله چې داود واورېدل چې د جلعاد د ياييش خلکو شاول ښځه کړې دی، (٥) هغه استازي ولېږل چې هغوی ته داسې ووايي: <خښتن دې تاسو ته برکت درکړي ځکه چې تاسو خپله وفاداري خپل پادشاه ته وښودله چې هغه مو ښځه کړ. (٦) خښتن دې له تاسو سره مهرباني او وفاداري وکړي او د هغه کار په خاطر چې تاسو کړی دی زه به هم تاسو سره نېکي وکړم. (٧) اوس چې ستاسو پادشاه شاول مړ شوی دی او د يهودا خلکو زه د خپل پادشاه په توگه غوره کړی يم، نو قوي او زړور اوسئ!>

ايشبوشت د اسراييلو پادشاه ټاکل کيږي

(٨) په دې ترڅ کې د شاول د لښکرو قوماندان د نير زوی ابنير د شاول زوی ايشبوشت د محنايم ښار ته چې د اردن د سيند بلې خواته ؤ راوست.

(٩) په هغه ځای کې ابنير ايشبوشت د جلعاد، يزرعيل، اشير، افرايم او

بنیامین په سیمو باندې، یعنی په ټولو اسرائیلو یې پادشاه کړ. (۱۰) هغه د
خلو پښتو کالو په عمر و چې د اسرائیلو پادشاه شو او دوه کاله یې پادشاهي
وکره. مگر د یهودا قبیله داود ته وفاداره وه. (۱۱) داود په حبرون کې د
یهودا په قبیلې باندې اووه نیم کاله پادشاهي وکره.

د اسرائیلو او یهودا ترمنځ جگړه

(۱۲) ابنیر د ایشبوشت د نفرو سره یوځای د محنايم څخه جبعون ښار ته
لاړل. (۱۳) د داود نفر د زرويه زوی یعنی یوآب په مشرۍ ووتل او دواړه
ډلې د جبعون د ډنډ سره یو د بل سره مخامخ شوې. یوه ډله د ډنډ یوې
خواته او بله ډله د ډنډ بلې خواته کښېناستله. (۱۴) ابنیر یوآب ته وړاندیز
وکر: <راځئ چې د دواړو خواو څخه ځوانان راولو چې زمونږ په مخ کې
وجنگېږي، هر سړی د بل سړي په مقابل کې.>

یوآب ځواب ورکړ: <صحيح ده.>

(۱۵) نو ځوانان ودرېدل او وشمېرل شول، دولس تنه د بنیامین د قبیلې او د
ایشبوشت څخه او دولس تنه د داود د نفرو څخه. (۱۶) هر سړي خپل
سیال له وینستانو رانیوه او خپله توره یې د هغه په اړخ کې منډله، ترڅو هغه
ټول څلورویشت تنه سره یوځای وغورزېدل او مړه شول. نو هغه ځای د
تورو د میدان په نوم یاد شو.

(۱۷) د دې پسې بله جگړه ډېره سخته وه، د ابنیر او د اسرائیلو عسکرو ته
د داود د عسکرو له خوا ماتې ورکړای شوه. (۱۸) د زرويه درې زامن، یعنی
یوآب، اییشای او عساهیل په هغه ځای کې وو. عساهیل چې د هوسی په
شان تېزې منډې وهلې (۱۹) د ابنیر په تعقیبولو یې پیل وکړ او په مستقیمه
توگه یې د هغه پسې منډې وهلې. (۲۰) ابنیر شاته وکتل او ویې ویل: <ای
عسایله، دا ته یې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو.>

۲۱) ابڼير وويل: <بس کړه! ما مه تعقيبوه! د عسکرو څخه يو راوښه او وسلې او زغره ورڅخه واخله.> مگر عساهيل د هغه د تعقيبولو څخه لاس وانه خيست. ۲۲) ابڼير يو ځل بيا عساهيل ته خبرداري ورکړ: <بس کړه! ما مه تعقيبوه! زه نه غواړم تا ووژنم. زه به څنگه ستا ورور يوآب ته وگورم؟> ۲۳) خو عساهيل د هغه خبره ونه منله، نو بيا ابڼير د خپلې نېزې بېخ د عساهيل په گېډه ورننه ايست او نېزه د هغه له شا څخه ووتله. هغه هلته پرپوت او ځای په ځای مړ شو او هر سړی چې به هغه ځای ته چې عساهيل په کې مړ پروت ؤ راغی وبه درېده.

۲۴) مگر يوآب او ايشای په ابڼير پسې شول. څنگه چې هغوی د امه غونډی ته چې جيح ته مخامخ وه او د جبعون د بيابان په لاره کې وه ورسېدل لمر پرېواته. ۲۵) د بنيامين د قبيلې خلک يو ځل بيا د ابڼير په شاوخوا راټول شول او د يوې غونډی د پاسه ودرېدل. ۲۶) ابڼير يوآب ته نارې کړې: <آيا مونږ به تل جنگېرو؟ آيا ته نه پوهېږې چې دا به په تريخوالي پای ته ورسېږي او انجام به يې بڼه نه وي؟ ولې خپلو نفرو ته امر نه ورکوي چې د خپلو ورونو د تعقيبولو څخه لاس واخلي؟>

۲۷) يوآب ځواب ورکړ: <زه په ژوندي خدای قسم خورم که دا خبره دې نه وای کړې، نو زما نفرو به تر سبا سهاره پورې تاسو تعقيبولئ.> ۲۸) نو يوآب خپلو نفرو ته د نښې په توگه سرنی ووايه چې د اسراييليانو د تعقيبولو څخه لاس واخلي، نو جنگ ودرېد.

۲۹) ابڼير او د هغه نفرو هغه ټوله شپه د اردن په دره کې مزل وکړ. هغوی د اردن له سيند څخه تېر شول، په راتلونکې ورځ يې تر غرمې پورې لاره ووهله او بېرته محنايم ته ورسېدل.

٣٠) کله چې يوآب د ابنير تعقيبول پرېښودل، خپل ټول نفر يې راغونډ کړل. پرته له عساهيل څخه د داود د نفرو نولس تنه ورک شوي وو. (٣١)

مگر د داود نفرو د بنيامين د قبيلې درې سوه شپېته تنه چې د ابنير سره وو وژلي وو. (٣٢) يوآب او د هغه نفرو د عساهيل مړی واخيست او په بيت لحم کې يې د هغه د پلار په هديره کې ښخ کړ. وروسته بيا هغوی ټوله شپه لاره ووهله او د سباوون په وخت حبرون ته ورسېدل.

٣ (١) د شائول د کورنی د پلويانو او د داود د پلويانو ترمنځ د اوږدې مودې دپاره جنگ روان ؤ. څنگه چې داود قوي کېده، هغومره د شائول پلويان کمزوري کېدل.

د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو

(٢) د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو: مشر يې، امنون، د يزرعيلي اخينوعم زوی، (٣) دوهم يې، کيلاب، د کرملې نابال د کونډې ابيجايل زوی او دريم يې، ابسالوم، د معکې زوی چې د جشور د پادشاه تلمای لور وه، (٤) څلورم يې، ادونيا د حجيت زوی، پنځم يې، شفتيا د ابيطال زوی (٥) او شپږم يې، يترعام، د عجلې زوی ؤ. هغه هم د داود ښځه وه.

ابنير د داود سره يوځای کيږي

(٦) د داود او د شائول د کورنيو ترمنځ د جگړې په دوران کې، ابنير د شائول د پيروانو په منځ کې خپل دريځ قوي کاوه.

(٧) يوه ورځ د شائول زوی ايشبوشت په ابنير باندې تور ولگاوه چې د شائول د وينځو څخه د يوې وينځې سره چې رزفه نومېدله او د ايه لور وه

یوځای شوی دی. (۸) ابنیر په دې خبرې باندې ډېر په قهر شو او ویې ویل: <ستا خیال دا دی چې زه به د شائول سره خیانت وکړم؟ د پیل څخه زه ستا د پلار شائول کورنی، د هغه ورونو او د هغه ملگرو ته وفادار وم. ته مې د داود لاس ته ونه سپارلې، خو سره له دې په ما باندې د دې بنځې سره د بد کار کولو تور لگوي! ۹-۱۰> **اخبنتن** د داود سره لوظ کړی ؤ چې هغه به د شائول د کورنی څخه پادشاهي واخلي او داود به د اسراییلو او د یهودا پادشاه کړي، هغه به د دان څخه تر بئرشبع پورې پادشاهي وکړي. نو **خبنتن** دې ما ووژني که ما دا خبره رښتیا نه کړه!> (۱۱) **ایشبوشت** جرأت ونه کړ چې ابنیر ته بله خبره وکړي، ځکه چې د هغه څخه وېرېده.

(۱۲) نو ابنیر له خپلې خوا څخه استازي ولېږل چې داود ته داسې ووايي: <پوهېږې چې د دې هېواد خاوند څوک دی؟ زما سره تړون وکړه او زه به ستا سره مرسته وکړم چې ټول اسراییل ستا خواته راواړوم.>

(۱۳) داود ومنله او ویې ویل: <ډېر ښه، زه ستا سره تړون کوم، ولې په یو شرط، ترڅو لومړی د شائول لور میکال د ځان سره ماته رانه ولې زه ستا سره نه مخامخ کېږم.> (۱۴) **همدارنگه** داود **ایشبوشت** ته هم استازي ولېږل چې ورته ووايي: <زما بنځه میکال بېرته ماته راکړه. ځکه چې ما د هغې سره د واده کولو په خاطر د سلو فلسطینیانو د سنتی پوستکي ورکړي دي.> (۱۵) نو **ایشبوشت** څو نفره ولېږل چې میکال د هغې د میره **فلتئیل** څخه چې د لایش زوی ؤ واخلي. (۱۶) **فلتئیل** د بحوریم تر ښاره پورې په ټوله لاره کې ژړل او په هغې پسې روان ؤ. مگر کله چې ابنیر وویل: <بېرته کور ته لاړ شه!> نو هغه بېرته خپل کور ته ستون شو.

(۱۷) ابنیر د اسراییلو د مشرانو سره مشوره وکړه او ویې ویل: <تاسو د ډېرې مودې راهیسې غوښتل چې داود ستاسو پادشاه شي. (۱۸) اوس دا موقع رارسېدلې ده، دا په یاد ساتئ چې **خبنتن** د داود سره وعده کړې وه: زه به ستا په وسیله خپل قوم اسراییل د فلسطینیانو او د هغوی د نورو ټولو

دبمنانو څخه وژغورم. < ١٩ > ابنیر د بنیامین د قبیلې د خلکو سره هم خبرې وکړې. وروسته بیا هغه حبرون ته لاړ چې د بنیامین د خلکو او نورو اسرایلیانو تصمیم داود ته ووايي.

٢٠ > کله چې ابنیر د خپلو شلو نفرو سره داود ته چې په حبرون کې ؤ ورغی، داود هغوی ته میلستیا تیاره کړه. < ٢١ > په هغه وخت کې ابنیر داود ته وویل: < اعلیحضرتہ! اجازه راکړئ چې لاړ شم او ټول اسرایلیان ستاسو حضور ته راټول کړم. هغوی به ستاسو سره یو تړون وکړي او تاسو به په ټول هېواد باندې پادشاهي وکړئ څنگه چې تاسو یې غواړئ. > نو داود ابنیر رخصت کړ او هغه په سلامتی سره لاړ.

یوآب ابنیر قتلوي

٢٢ > په همدې وخت کې یوآب او د داود عسکر د یرغل کولو څخه راستانه شول او هغوی ډېر لوی غنیمت له ځان سره راوړ. مگر ابنیر نور د داود سره په حبرون کې نه ؤ، ځکه چې داود هغه په سلامتی سره استولی ؤ. < ٢٣ > کله چې یوآب د خپلو عسکرو سره راورسېد، هغه خبر شو چې ابنیر داود پادشاه ته راغلی ؤ او پادشاه هغه په سلامتی سره استولی دی. < ٢٤ > نو یوآب پادشاه ته ورغی او ورته یې وویل: < څه دې وکړل؟ گوره، ابنیر تاته راغی تا ولې هغه پرېښود چې لاړ شي؟ اوس هغه تللی دی! > < ٢٥ > ته ابنیر ښه پېژنې. هغه د دې دپاره راغلی ؤ چې تا وغولوي او ستا د ټولو حرکاتو او کارونو نه ځان خبر کړي. <

٢٦ > بیا یوآب د داود څخه لاړ، په ابنیر پسې یې استازي ولېږل او هغه یې د سیره له کوهي څخه بېرته راوست. مگر داود خبر نه ؤ. < ٢٧ > نو کله چې ابنیر حبرون ته راستون شو، یوآب هغه د ښار په دروازه کې یوې خواته یووړ په دې بهانه چې د هغه سره پتې خبرې کوي. هلته یوآب د خپل ورور عساهیل د وینې د بدل اخیستلو په خاطر د هغه گېډه څیري کړه او هغه یې

په قتل ورساوه. (۲۸) کله چې داوود دا خبر واورېد وپې ويل: <خښتن پوهيږي چې زه او زما رعيت په بشپړه توگه د ابنيړ د قتل څخه بې گناه يو. (۲۹) د دې سزا دې په يوآب او د هغه په ټولې کورنۍ باندې راشي. زه ښېرا کوم چې د يوآب د اولادې څخه ځينې دې تل د سوزاک او يا د پوستکي په نورو مرضونو باندې اخته شي او يا هغوی دې يزک شي او يا دې په جنگ کې ووژل شي او يا دې په لوربه اخته شي.> (۳۰) په دې ډول يوآب او د هغه ورور اييشای، ابنيړ قتل کړ ځکه چې هغه د جبعون په جگړه کې د هغوی ورور عساھيل وژلی ؤ.

(۳۱) نو داود يوآب او د هغه ټولو نفرو ته امر وکړ: <خپل کالي وشلوئ، د وير کالي واغونديئ او د ابنيړ دپاره وير وکړئ.> داود پادشاه په خپله د جنازې پسې روان ؤ. (۳۲) هغوی ابنيړ په حبرون کې ښخ کړ. پادشاه په لوړ اواز سره د ابنيړ په قبر باندې وژړل او نورو ټولو خلکو هم وژړل. (۳۳) داود پادشاه د ابنيړ دپاره دغه د وير سندره وويله:

<ولې دې مړ شي ابنيړ د يو احمق په شانتي؟>

(۳۴) نه ستا لاسونه تړل شوي وو

او نه دې پښې په ځنځيرونو تړل شوې وې

ووژل شوې ته د يو مجرم په څېر<

ټولو خلکو يو ځل بيا د ابنيړ دپاره وژړل.

(۳۵) ټوله ورځ خلکو هڅه وکړه چې په داود باندې يو څه وخوري، مگر

هغه قسم وخور: <که زه د لمر پرېواته پورې څه شی وځمک نو خدای دې

ما ووژني!> (۳۶) خلک دې خبرې ته متوجه شول او خوشاله شول، په

رښتيا سره څه چې پادشاه کول ټول خلک په هغو باندې خوشالېدل. (۳۷)

نو په هغه ورځ د داود ټول نفر او د اسراييلو ټول قوم پوه شول چې پادشاه د ابنيړ په قتل کې لاس نه درلود. (۲۸) پادشاه خپلو نفرو ته وويل: >آيا تاسو نه پوهېږئ چې نن په اسراييلو کې يو لوی مشر مړ شوی دی؟ (۲۹) که څه هم زه د خدای غوره کړای شوی پادشاه يم، خو نن کمزوری يم. دا د زرويه زامن زما څخه ډېر زوراور دي، څښتن دې دوی ته داسې سزا ورکړي لکه څنگه چې د هغې وړ دي!<

د ايشبوشت قتل

۴ (۱) کله چې د شائول زوی ايشبوشت واورېدل چې ابنيړ په حبرون کې وژل شوی دی، هغه خپل همت له لاسه ورکړ او د اسراييلو ټول خلک وورېدل. (۲) ايشبوشت دوه چريکي قوماندانان درلودل چې د يو نوم بعنه او د بل نوم ريکاب ؤ. هغوی د بيروتي رمون زامن وو او د بنيامين د قبيلې څخه وو. (بيروت د بنيامين يوه برخه گڼل کېږي. (۳) د هغه اصلي اوسېدونکي جتاييم ته تنبېدلي وو، چې تر نن ورځې پورې هلته د بېگانه خلکو په شان اوسېږي.)

(۴) د شائول زوی يوناتان يو زوی درلود چې په دواړو پښو شل ؤ. هغه پنځه کلن ؤ چې د يزرعيل څخه د شائول او يوناتان د مړينې خبر راغی. د هغه دا يې هغه واخيست او وتنبېدله، مگر هغه داسې په بېره تلله چې هلک ولوېد او شل شو. د هغه نوم مفيبوشت ؤ.

(۵) نو بيا ريکاب او بعنه د ايشبوشت کور ته روان شول، هغوی د غرمې د گرمۍ په مهال هلته ورسېدل. په دې وخت کې ايشبوشت د غرمې په خوب ویده ؤ. (۶) د کور د دروازې ساتونکې بنځې غنم پاکول. د څو شپو نه وروسته، هغه سترې شوه او خوب وپورته. نو ريکاب او بعنه پټ دننه لاړل. (۷) دوی هغه وخت کور ته ورننوتل چې ايشبوشت د خپل خوب په کوټه

کې په کټ کې پروت ؤ. هغه يې وواژه او د هغه سر يې پرې کړ. بيا د هغه سر يې د ځان سره واخيست او ټوله شپه يې د اردن په دره کې سفر وکړ. ⑧ هغوی د ایشبوشت سر په حبرون کې داود ته راوړ او هغه ته يې وويل: <اعلیحضرته! دا ستاسو د دښمن شائول د زوی ایشبوشت سر دی، هغه شائول چې ستاسو د وژلو هڅه يې کوله. نن څښتن ستاسو بدله د شائول او د هغه د اولادې څخه واخيستله.>

⑨ مگر داود هغوی ته ځواب ورکړ: <د هغه ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې زه يې د ټولو مصیبتونو څخه خلاص کړی يم.> ⑩ هغه څوک چې ماته صقلغ ته راغی او د شائول د مړینې خبر يې راوړ، دا گمان يې کاوه چې ښه خبر يې راوړی دی. نو هغه مې ونيوه او ومې واژه. دا هغه انعام ؤ چې هغه ته مې د هغه د ښه خبر دپاره ورکړ! ⑪ دا نوره هم بده ده چې تاسو بدکاره سړيو يو بې گناه سړی چې په خپل کور کې ویده ؤ قتل کړی دی! زه به اوس د هغه د قتل بدل ستاسو څخه واخلم او د ځمکې له مخ څخه به مو ورک کړم!> ⑫ نو داود خپلو نفرو ته حکم وکړ چې ریکاب او بعنه ووژني او هغوی دا کار وکړ. بيا يې د هغوی لاسونه او پښې پرې کړل او د هغوی مړي يې په حبرون کې د ډنډ په غاړه ځوړند کړل. مگر هغوی د ایشبوشت سر واخيست او په حبرون کې يې د ابنیر په هديره کې ښخ کړ.

داود د ټولو اسراييلو پادشاه

(اول تواريخ ۱:۱۱ - ۱:۹، ۱۴:۱ - ۷)

① ۵ د اسراييلو د ټولو قبيلو مشران داود ته چې په حبرون کې ؤ ورغلل او هغه ته يې وويل: <مونږ ستاسو خپل هډوکي او وينه يو.> ② مخکې چې کله شائول زمونږ پادشاه ؤ، همدا تاسو وئ چې په عسکري عملياتو کې به مو اسراييلو ته لارښوونه کوله او څښتن تاسو ته وويل: ته به

د یو شپون په توگه زما د قوم لارښوونه کوې او د هغوی ټاکلی مشر به یې.

٢ کله چې د اسراییلو ټول مشران داود پادشاه ته ورغلي وو، داود د خښتن په مخ کې د هغوی سره یو تړون وکړ. بیا هغوی د داود سر په تېلو غوړ کړ او هغه یې د اسراییلو د پادشاه په توگه غوره کړ.

٤ داود دېرش کلن ؤ چې پادشاه شو او څلوېښت کاله یې پادشاهي وکړه. ٥ په حبرون کې هغه په یهودا باندې اووه کاله او شپږ میاشتې پادشاهي وکړه او په اورشلیم کې یې په ټولو اسراییلو او یهودا باندې دري دېرش کاله پادشاهي وکړه.

داود او د اورشلیم فتح

٦ هغه وخت راورسېد چې داود پادشاه او د هغه عسکر په اورشلیم باندې د حملې کولو دپاره روان شول. ییوسیان چې په هغه سیمه کې اوسېدل هغوی خیال کاوه چې داود به دا ښار فتح نه کړي، نو هغوی داود ته وویل: >ته به هیڅ کله دې ښار ته دننه نه شي، ځکه رانده او شلانو هم کولی شي ستا د ننوتو مخه ونیسي.< ٧ (مگر داود د صهیون د غره طبعي کلا ونیوله او هغه د داود د ښار په نوم مشهوره شوه.)

٨ په هغه ورځ داود خپلو نفرو ته وویل: >هرڅوک چې غواړي په ییوسیانو باندې حمله وکړي هغه دې د کارېز له لارې هغو راندو او شلانو ته چې د داود ډېر سخت دښمنان دي ځانونه ورسوي.< هغوی ځکه داسې وایي: >هیڅ ږوند او شل مانی ته ننوتلی نه شي.<

٩ نو داود په کلا کې ځای په ځای شو او په هغې باندې یې د داود ښار نوم کېښود. د هغه شاوخوا ته یې ښار جوړ کړ، په هغه ځای کې یې کار

شروع کړ چې ځمکه یې د غونډۍ له ختیځې خوا څخه نوې راډکه شوې وه. (۱۰) د داود قوت ورځ په ورځ زیاتېده ځکه چې مطلق قادر څښتن خدای ورسره ؤ.

(۱۱) نو بیا د صور پادشاه حیرام، داود ته خپل استازي وروولېدل. د هغوی سره ترکانان او خټگران هم وو. هغوی د صبر د ونو ډېونه راوړل او داود ته یې مانی جوړه کړه. (۱۲) نو داود پوه شو چې څښتن د هغه پادشاهي په اسراییلو باندې ټینګه کړې ده او د هغه پادشاهي د خپل قوم یعنی د اسراییلو په خاطر نېکمرغه کوي.

(۱۳) وروسته له هغې چې داود د حبرون څخه اورشلیم ته کډه وکړه هغه نورې ښځې او وینځې وکړې او نور زمان او لورګانې یې پیدا شول. (۱۴) دا د داود اولادونه دي چې په اورشلیم کې زېږېدلي دي: شموع، شوباب، ناتان، سلیمان، (۱۵) ایبحار، الیشوع، نفج، یافیع، (۱۶) الیشمع، الیاداع او الیفلط.

داود او د فلسطینیانو ماتې

(اول تواریخ ۱۴: ۸-۱۷)

(۱۷) کله چې فلسطینیانو واورېدل چې داود د اسراییلو پادشاه شوی دی، هغوی په پوره ځواک سره ووتل چې داود ونیسي. مګر داود د دې څخه خبر شو او محفوظ ځای ته لاړ. (۱۸) نو فلسطینیان راغلل او د رفایم په دره کې یې مورچلې ونيولې. (۱۹) داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آیا په فلسطینیانو باندې حمله وکړم؟ آیا ماته به بری راکړي؟>

څښتن ځواب ورکړ: <هو، ورباندې حمله وکړه! زه به په یقین سره تاته بری درکړم!>

(۲۰) نو داود بل فراصیم ته لاړ او هلته یې فلسطینیانو ته ماتې ورکړه. هغه

وویل: <خښتن زما دښمنان د سیلاب په شان له منځه یوړل.> نو هغه ځای د بل فراصیم په نوم یاد شو. (۲۱) فلسطینیانو خپل بتان هلته پرېښودل، وروسته داود او د هغه نفرو هغه د ځان سره یوړل.

(۲۲) فلسطینیان یو ځل بیا لاپړل او د رفايم په دره کې یې مورچلې ونيولې. (۲۳) داود یو ځل بیا د خښتن سره مشوره وکړه، خښتن ځواب ورکړ: <له دې ځای څخه حمله مه کوه، بلکه د شا له خوا ورباندې راتاو شه او د بلسام ونو ته مخامخ په هغوی باندې حمله وکړه. (۲۴) کله چې دې د بلسام د ونو په سر کې د قدمونو اواز واورېد نو بیا په بیره حمله وکړه، ځکه چې دا به دا معنی ولري چې زه ستا په مخ کې روان یم چې د فلسطینیانو لښکرو ته ماتې ورکړم.> (۲۵) نو څنگه چې خښتن داود ته حکم کړی ؤ هماغسې یې وکړل او فلسطینیان یې د جبع څخه تر جازر پورې په ټوله لاره کې تعقیب کړل او ویې وژل.

د لوظ صندوق اورشلیم ته راوړل کېږي

(اول تواریخ ۱۳: ۱ - ۱۴، ۱۵: ۲۵ - ۱۶: ۶، ۴۳)

۶ (۱) داود یو ځل بیا د اسراییلو غوره شوي عسکر راغونډ کړل، چې شمېر یې دېرش زره تنه وو. (۲) هغوی ته یې لارښوونه وکړه چې د یهودا بعلې ته لاړ شي د دې دپاره چې له هغه ځای څخه د خدای د لوظ صندوق راوړي. په صندوق باندې د مطلق قادر خښتن نوم دی او په هغه باندې د کروبیانو مجسمې دي چې د خښتن تخت د دې مجسمو دپاسه دی. (۳) هغوی د خدای د لوظ صندوق د غوایانو په یوې نوې گاډۍ کې کېښود او هغه یې د ایناداب د کور څخه چې په غونډۍ باندې ؤ راوړ. د ایناداب زامنو غزه او اخیو د گاډۍ د لارښوونې دپاره د هغې سره تلل (۴) او اخیو د گاډۍ په مخکې روان ؤ. (۵) داود او نورو ټولو اسراییلیانو په خپل ټول توان سره خښتن ته د درناوي په خاطر نڅا گانې کولې او سندرې یې ویلې.

⑥ خنگه چې دوی د ناکون درمند حای ته ورسېدل، غوایان ونبوئېدل او عزه خپل لاس وراوړد کړ او د لوظ صندوق یې ونيوه. ⑦ خښتن په عزه باندې د هغه د بې پروایۍ په خاطر ډېر په قهر شو. د دې گناه له امله خښتن هغه وواژه او هغه د خدای د لوظ د صندوق په خنگ کې مړ شو. ⑧ نو داود په غصه شو ځکه چې خښتن په قهر سره عزه ته سزا ورکړه او تر نن ورځې پورې هغه حای د فارز عزه په نوم یادېږي.

⑨ په هغه ورځ داود د خښتن څخه ډېر ووېرېده او ویې ویل: >اوس به خنگه وکولای شم چې د خښتن د لوظ صندوق د حان سره یوسم؟< ⑩ نو هغه ونه غوښتل چې صندوق د حان سره د داود ښار ته یوسي. نو هغه خپله اصلي لاره پرېښوده او د هغه په حای یې صندوق د عوبید ادوم جتي کور ته یووړ. ⑪ د خښتن صندوق درې میاشتې هلته پاتې شو او خښتن عوبید ادوم او د هغه ټولې کورنۍ ته برکت ورکړ.

⑫ داود پادشاه خبر شو چې خښتن عوبید ادوم، د هغه کورنۍ او شتمنۍ ته چې هغه درلودله د لوظ د صندوق په خاطر برکت ورکړ. نو هغه د لوظ صندوق د عوبید ادوم له کور څخه واخیست چې د یو لوی جشن په نیولو سره یې اورشلیم ته یوسي. ⑬ کله چې هغو نفرو چې د خښتن د لوظ صندوق یې انتقالاوه، شپږ قدمونه واخیستل، داود یو غویي او یو چاغ خوسی قرباني کړل. ⑭ داود د کتان پېښند اغوستی ؤ او په خپل ټول توان سره یې خښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله. ⑮ نو داود او ټولو اسرایلیانو د خوشالی په چیغو او د سرنیو په اواز سره د خښتن د لوظ صندوق اورشلیم ته راوړ.

⑯ کله چې صندوق د داود ښار ته راوړل شو، د شائلو لور میکال له کړکۍ څخه وکتل او وې لیدل چې داود پادشاه د خښتن په مخ کې ټوپونه

وهي او نڅا کوي، نو هغه يې په خپل زړه کې سپک وگانه. (۱۷) هغوی د لوظ صندوق راوړ او هغه يې په هغې خېمه کې کېښود چې داود د هغه دپاره ودرولې وه. وروسته بيا داود څښتن ته سوزېدونکې او د سلامتی نذرانې وړاندې کړې. (۱۸) کله چې داود د نذرانو له وړاندې کولو څخه وزگار شو، هغه د خلکو دپاره د مطلق قادر څښتن په نوم برکت وغوښت. (۱۹) هغه د اسراييلو ټول ولس، هم سړيو او هم ښځو، هر يو ته، يوه ډوډۍ، يوه ټوټه غوښه او د ممیزو يوه کلچه ووېشله. بيا ټول خلک خپلو کورونو ته لاړل.

(۲۰) کله چې داود خپل کور ته راستون شو چې د خپلې کورنۍ دپاره برکت وغواړي، د هغه ښځه ميکال، د شائول لور د هغه مخې ته ورووتله او ورته ويې ويل: <د اسراييلو پادشاه نن خپل نوم لوړ کړ او د خپلو خدمتگارانو د وينځو په نظر کې يې خپل ځان لکه د يو احمق په شان لوڅ کړ.>

(۲۱) داود ځواب ورکړ: <ما څښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله، چې زه يې ستا د پلار او د هغه د ټولې کورنۍ په ځای غوره کړی يم او زه يې د خپل قوم اسراييلو مشر جوړ کړی يم. او زه به په راتلونکې کې هم د څښتن په مخکې خوشالي کوم. (۲۲) زه به خپل ځان له دې څخه نور هم رسوا کړم. ښايي ستا باور به دا وي چې زه هيڅ هم نه يم، خو د دې وينځو په خيال کې زه به د قدر وړ اوسم!>

(۲۳) نو د مرگ تر ورځې پورې د شائول د لور ميکال اولاد پيدا نه شو.

د داود سره د خدای وعده

(اول تواريخ ۱۷: ۱ - ۱۵)

۷ (۱) کله چې داود پادشاه په خپله ماني کې اوسېده او څښتن هغه ته د خپلو ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه، (۲) نو پادشاه ناتان نبي ته وويل:

>گوره، زه دلته په دې مانې کې اوسېږم چې د صبر د ونې د لرگيو څخه جوړه شوې ده، مگر د خدای د لوظ صندوق په خېمه کې اېښودل شوی دی.<

۳) ناتان ځواب ورکړ: >هرڅه چې ستا په زړه کې دي هغه وکړه، ځکه چې څښتن ستا سره دی.<

۴) مگر په هم هغه شپه څښتن ناتان ته وويل: ۵) >لاړ شه او زما خدمتگار داود ته ووايه چې څښتن داسې وايي: ته هغه څوک نه يې چې زما د اوسېدلو دپاره کور جوړوې. ۶) له هغه وخت څخه چې ما د اسراييلو قوم د مصر څخه راخلاص کړ، تر نن ورځې پورې زه په کور کې نه يم اوسېدلی. زه يو ځای او بل ځای گرځېدلی يم او په خېمه کې اوسېدلی يم. ۷) ما د قوم مشران غوره کړل او ورته مې وويل چې د شپږو په شان زما د قوم اسراييلو لارښوونه وکړي. مگر آيا کله مې د هغو څخه چاته ويلي دي چې د صبر د ونې د لرگيو څخه دې ولې زما دپاره کور نه دی جوړ کړی؟

۸) نو په دې خاطر زما خدمتگار داود ته ووايه چې مطلق قادر څښتن درته داسې وايي: ما ته د پسونو د ساتلو د څړځای څخه راواخيستلې او د خپل قوم اسراييلو مشر مې وټاکلې. ۹) هر چېرې چې ته تللې، زه به درسره وم. څنگه به چې ته پرمخ تللې، ما به ستا ټول دښمنان له منځه وړل. اوس به زه تا د نړۍ د ډېرو لويو مشرانو په شان مشهور کړم. ۱۰) - ۱۱) ما د خپل قوم اسراييلو دپاره ځای تيار کړ او هغوی مې هلته ځای په ځای کړل، ترڅو هلته واوسېږي او نور ورباندې ظلم ونه شي. له هغه وخته چې مې قاضيان يعنې مشران د اسراييلو دپاره ټاکلي دي په هغوی باندې د بدکاره خلکو له خوا تېری شوی دی. بيا به داسې ونه شي. همدارنگه به تا د خپلو ټولو دښمنانو څخه په امن کې وساتم.

زه به ستا اولاده هم پادشاهان کرم. (۱۲) هغه ورځ چې ستا سترگې د دې نړۍ څخه پټې شوې او د خپلو نیکونو سره ښخ شوې، زه به ستا د زامنو څخه یو پادشاه کرم او د هغه پادشاهي به ټینګه وساتم. (۱۳) هغه به هغه څوک وي چې زما د نوم د سرلوړۍ دپاره به یو کور جوړ کړي او د هغه پادشاهي به زه د تل دپاره ټینګه کرم. (۱۴) زه به د هغه پلار یم او هغه به زما زوی وي. کله چې هغه کومه غلطې وکړي نو زه به هغه ته داسې سزا ورکړم لکه څنګه چې پلار خپل زوی ته په لښتې باندې سزا ورکوي. (۱۵) مګر زه به د هغه څخه خپله تلپاتې مینه پرې نه ږدم لکه څنګه چې مې د شاتول څخه پرې ایښې وه، یعنې هغه څوک چې ما لېرې کړ ترڅو ته پادشاه شي. (۱۶) ته به تل اولاده ولرې او زه به ستا پادشاهي تل تر تله ټینګه کرم. ستا شاهي کورنۍ به هیڅکله پای ته ونه رسېږي.

(۱۷) ناتان داود ته هغه هرڅه بیان کړل چې خدای ورته د په ذریعه رالېږلي

وو.

د داود د شکرانې دعا

(اول تواریخ ۱۷: ۱۶ - ۲۷)

(۱۸) بیا داود پادشاه د لوظ د صندوق خپمې ته ورننوت، هلته د څښتن په

حضور کې کښېناست او دعا یې وکړه: <ای څښتن تعالی! هغه څه چې تا

پخوا زما سره کړي دي زه او زما کورنۍ د هغې وړ نه یو. (۱۹) خو بیا هم دا

ستا په نظر کافي نه وو، ای څښتن تعالی! تا د راتلونکو کلونو دپاره هم زما

د اولادې په هکله وعدې کړې دي. ای څښتن تعالی! آیا ته همپشه په

همدې طریقه د انسان سره سلوک کوې؟ (۲۰) ای څښتن تعالی! زه تاته نور

څه ویلای شم؟ ځکه چې ته ما یعنې خپل خدمتګار پېژنې. (۲۱) دا ستا

وعده وه او ستا مقصد و چې دا کار دې وکړ. تا دا لوی کارونه وکړل او هغه

دې ماته ښکاره کړل. (۲۲) ای څښتن تعالی! ته څومره لوی یې. لکه څنګه

چې مونږ تل اورېدلي دي، ستا په شان څوك نشته او بې له تا بل خداى نشته. (۲۳) د ځمكې په مخ د اسراييلو په شان بل قوم نشته، هغه قوم چې تا هغوى د مصر د غلامى څخه وژغورل، د دې دپاره چې هغه ستا خپل قوم شي. د هغوى دپاره دې لوى او حيرانوونكي كارونه وكړل او خپل نوم دې په ټوله نړۍ كې مشهور او لوړ كړ. تا نور قومونه او د هغوى خدايان د خپل قوم د وړاندې تگ سره سم وشړل. (۲۴) اسراييل دې د تل دپاره خپل قوم غوره كړ او اى څښتنه، ته د هغوى خداى شوې.

(۲۵) اى څښتن خدايه! اوس هغه ژمنه د تل دپاره سرته ورسوه چې زما او زما د اولادې په هكله دې كړې ده. هغه څه چې دې ويلي وو هماغسې وكړه. (۲۶) ستا نوم به لوى وي او خلك به د تل دپاره وايي: مطلق قادر څښتن د اسراييلو خداى دى. بيا به زما د اولادې پادشاهي د تل دپاره ټينگه كړې.

(۲۷) اى مطلق قادر څښتنه، د اسراييلو خدايه! دا ټول تا ماته ښكاره كړي دي او ماته دې وويل، چې زما د اولادې څخه به ته پادشاهان جوړ كړې، نو ځكه مې دا جرأت وكړ چې تاته دا دعا وكړم. (۲۸) اوس اى څښتن تعالى، ته په رښتيا خداى يې! ستا ژمنې د باور وړ دي او تا د خپل خدمتگار سره د دې ښو شيانو ژمنه كړې ده. (۲۹) مهرباني وكړه زما اولادې ته بركت وركړه او پرېږده چې هغوى تل ستا غوره شوي پادشاهان وي. څښتنه، تا پخوا وعده كړې ده او زه يقين لرم چې ته به زما كورنى ته د تل دپاره بركت راكړې. <

د داود برياليتوبونه

(اول تواريخ ۱۸: ۱ - ۱۳)

۸ (۱) څه موده وروسته داود بيا فلسطينيانو ته ماتې وركړه، هغوى يې

کمزوري کړل او په هغه سيمه باندې يې د هغوی واکمني پای ته ورسوله.

② همدارنگه داود موآبیانو ته هم ماتې ورکړه. داود په هغوی باندې امر وکړ چې د ځمکې په مخ څنگ په څنگ په یوه قطار ځملي. وروسته بیا یوه اندازه نیوونکې رسی په واسطه یې په درې برخو ووېشل. هرې دوه برخې یې ووژلې او هره درېمه برخه یې ژوندې پرېښودله. نو موآبیان د هغه رعیت شول او باج به یې ورکاوه.

③ برسېره پردې داود د صوبې د پادشاه د رحوب زوی هددعزر ته ماتې ورکړه. (هددعزر د فرات د سیند د پورتنۍ سیمې ته روان ؤ ترڅو د هغه ځای واکمني بېرته تر لاسه کړي.) ④ داود د هغه څخه یو زر او اووه سوه سپاره او شل زره پیاده عسکر ونيول. هغه د سلو جنگي گاډیو دپاره اسونه وساتل او نور ټول یې گوډ کړل.

⑤ کله چې د دمشق ارامیانو د هددعزر پادشاه د مرستې دپاره لښکر وروولېږه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او دوه ویشت زره ارامیان یې ووژل. ⑥ بیا هغه د دمشق د ارام په پادشاهۍ کې عسکري قرارگاوي جوړې کړې او ارامیان د هغه رعیت شول او باج یې ورکاوه. هر چېرته چې به داود لاړ څښتن هغه ته بری ورکاوه.

⑦ داود د هددعزر د عسکري منصبدارانو د سرو زرو سپرونه واخیستل او هغه یې اورشلیم ته راوړل. ⑧ داود پادشاه د باټه او بیروتای څخه چې د هددعزر ښارونه وو په زیاته اندازه برنجي فلز لاس ته راوړل.

⑨ د حمات پادشاه توعي واورېدل چې داود د هددعزر ټول لښکر ته ماتې ورکړې ده. ⑩ نو هغه خپل زوی یورام داود پادشاه ته وروولېږه چې هغه ته سلام ووايي او په جگړه کې په هددعزر باندې د هغه د بریالیتوب مبارکي ووايي. هددعزر ډېر ځلې د توعي سره جنگېدلی ؤ. یورام داود ته

سوغاتونه یعنی د سرو زرو، سپینو زرو او برنجي شيان د ځان سره راوړل.

۱۱) داود پادشاه هغه شيان د هغو سپینو او سرو زرو سره یوځای څښتن ته وقف کړل چې د هغو قومونو څخه یې لاس ته راوړي وو چې په هغو باندې یې بری ترلاسه کړی ؤ، ۱۲) یعنی د ادومیانو، موآبیانو، عمونیانو، فلسطینیانو او عمالیقیانو څخه. همدارنگه هغه غنیمت چې د هددعزر د صوبې د پادشاه څخه یې نیولی ؤ یوه برخه یې څښتن ته وقف کړله.

۱۳) کله چې داود د مالګې په دره کې د اتلسو زرو ادومیانو د وژلو څخه راستون شو، هغه نور هم مشهور شو. ۱۴) هغه په ټول اډوم کې عسکري قرارګاوې جوړې کړې او ټول ادومیان د داود رعیت شول. داود به چې هر چیرته لاړ څښتن به ورته بری ورکاوه.

د داود درباریان

(اول تواریخ ۱۸: ۱۴ - ۱۷)

۱۵) داود په ټولو اسراییلو باندې پادشاهي کوله او خپلو ټولو خلکو دپاره یې په عدل او انصاف سره کارونه کول. ۱۶) یوآب د زرویه زوی د لښکرو عمومي قوماندان ؤ. یهوشافاط د اخیلود زوی د اطلاعاتو وزیر ؤ. ۱۷) صادق د اخیطوب زوی او اخیملک د ایباتار زوی کاهنان وو. سرايا د دربار منشي ؤ. ۱۸) بنایاه د یهویداع زوی د داود د ساتونکو ګارډ یعنی کریتیانو او فلیتیانو قوماندان ؤ او د داود زامن کاهنان وو.

داود او مفیبوش

۹ ۱) یوه ورځ داود پوښتنه وکړه: <آیا د شاول د کورنۍ څخه څوک پاتې دی؟ که چېرې وي نو زه به د یوناتان په خاطر ورسره مهرباني وکړم.>

۲) نو د شائول د کورنی یو خدمتگار ؤ چې صیبا نومېده. هغه یې د داود

حضور ته راوغوښت او پادشاه هغه ته وویل: <آیا ته صیبا یې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، اعلیحضرته، زه یم.>

۳) پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <آیا د شائول د کورنی څخه څوک

پاتې دی چې هغه ته د خدای احسان ښکاره کړم لکه څنگه چې ما د خدای

سره وعده کړې ده چې زه به داسې کوم؟>

صیبا ځواب ورکړ: <د یوناتان د زامنو څخه یو پاتې دی، چې هغه په دواړو

پښو شل دی.>

۴) پادشاه پوښتنه وکړه: <هغه چیرته دی؟>

صیبا ځواب ورکړ: <په لودبار کې د عمییل د زوی ماخیر په کور کې

دی.> ۵) نو داود پادشاه هغه راوغوښت.

۶) کله چې د یوناتان زوی او د شائول لمسی مفیوشت داود ته راغی،

هغه ته د درناوي په خاطر پرمخې پرېوت. داود وویل: <ای مفیوشته!>

هغه ځواب ورکړ: <ستاسو غلام یم.>

۷) داود هغه ته وویل: <مه وپرېره، ځکه چې زه به ستا د پلار یوناتان په

خاطر په تا باندې مهرباني وکړم. ستا د نیکه شائول ټوله ځمکه به بېرته

درکړم او ته به تل زما په دسترخوان باندې ډوډی خورې.>

۸) مفیوشت یو ځل بیا پرمخې پرېوت او ویې ویل: <اعلیحضرته! زما

نه خو یو مړ سپی هم ښه دی، تاسو ولې زما سره دومره ښه کوی؟>

۹) وروسته بیا پادشاه د شائول خدمتگار صیبا راوغوښت او ورته ویې

ویل: > ما ټول هغه شیان چې د شائول او د هغه د کورنۍ وو، ستا بادار یعنې د شائول لمسي مفيوشت ته ورکړل. (۱۰) ته، ستا زامن او ستا خدمتگاران دې ستا د بادار شائول د کورنۍ دپاره ځمکه وکړئ او حاصل یې راوړئ چې د هغوی دپاره خواړه تیار شي. مگر خپله مفيوشت به تل زما په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري. < (صیبا پنځلس زامن او شل نوکران درلودل).

(۱۱) صیبا ځواب ورکړ: > اعلیحضرته! څه چې تاسو حکم کوئ زه به هماغسې وکړم. < نو مفيوشت به لکه د پادشاه د یو زوی په شان د داود په دسترخوان باندې ډوډۍ خوړله. (۱۲) د مفيوشت یو وړوکی زوی ؤ چې میکا نومېده. د صیبا د کور ټول اوسېدونکي د مفيوشت خدمتگاران شول. (۱۳) نو مفيوشت چې شل ؤ په اورشلیم کې اوسېده او د پادشاه په دسترخوان باندې یې تل ډوډۍ خوړله.

د داود له خوا د عمونیانو او د سوریایانو ماتې

(اول تواریخ ۱۹: ۱ - ۱۹)

۱۰ (۱) څه موده وروسته د عمونیانو پادشاه ناحاش مړ شو او د هغه زوی حانون د هغه په ځای پادشاه شو. (۲) داود پادشاه وویل: >زه به د حانون سره داسې وفادارانه دوستي وکړم لکه څنګه چې د هغه پلار ناحاش زما سره کړې وه. < نو داود خپل استازي ولېږل چې د هغه له خوا څخه د خواخوږۍ مراتب وړاندې کړي.

مګر کله چې هغوی عمون ته ورسېدل، (۳) د عمونیانو مشرانو خپل پادشاه حانون ته وویل: >آیا تاسو فکر کوئ چې داود په رښتیا دا استازي ستاسو پلار ته د عزت ورکولو دپاره رالېږلي دي؟ آیا هغه ستاسو سره دومره خواخوږي لري؟ البته چې نه! هغوی یې دلته د جاسوسی لپاره رالېږلي چې

زمونږ ښار وگوري، ترڅو چې هغه فتح کړي.

۴ نو حانون د داود استازي ونيول، د هغوی یوه خوا ږیره یې وخریله، کالي یې د پښو نه تر ملا پورې پرې کړل او رخصت یې کړل. ۵ هغوی ډېر شرمېدل چې کور ته راستانه شي. کله چې داود د دې پېښې څخه خبر شو نو هغوی ته یې خبر ورولېږه: <تر هغې پورې د اریحا په ښار کې پاتې شئ چې ستاسو ږیرې اوږدې شي او بیا بهر ته کور ته راشئ.>

۶ عمونیان په دې پوه شول چې دوی داود خپل دښمن کړ، نو هغوی شل زره ارامي عسکر د بیت رحوب او صوبې څخه، دولس زره نفره د طوب څخه او د معکې پادشاه یې د زرو نفرو سره اجیر ونيول. ۷ داود د دې څخه خبر شو او یوآب یې د ټول لښکر سره د هغوی مقابلي ته ورولېږه. ۸ عمونیان راووتل او د خپل پایتخت ربه د دروازې په خوله کې ځای په ځای شول. په هغه وخت کې د صوبې او رحوب ارامیان او د طوب او معکې عسکر په صحرا کې ځای په ځای شول.

۹ یوآب ولیدل چې د دښمن لښکر به په هغه باندې مخامخ او د شاهه خوا حمله وکړي، نو هغه د اسراییلو د عسکرو څخه ډېر ښه عسکر وټاکل او هغوی یې ارامیانو ته مخامخ ځای په ځای کړل. ۱۰ یوآب د خپلو لښکرو پاتې نفر د خپل ورور ایشای تر قوماندې لاندې ورکړل او ایشای هغوی د عمونیانو په مقابل کې ځای په ځای کړل. ۱۱ یوآب هغه ته وویل: <که چېرې تا ولیدل چې ارامیانو ماته ماتې راکوله نو راشه او زما سره مرسته وکړه او که چېرې عمونیانو تاته ماتې درکوله نو زه به درشم او ستا سره به مرسته وکړم. ۱۲ قوي او زړور اوسه! راځه چې د خپل قوم او د خدای د ښارونو دپاره په مېړانه او زړه ورتیا سره وجنگېږو. څه چې د خښتن رضا وي هغه دې وشي!>

۱۳ نو یوآب او د هغه سړي مخکې لاړل چې حمله وکړي او ارامیان

وتبتهدل. (۱۴) کله چې عمونيانو وليدل چې اراميان تبتي، هغوی د ايشای
خخه وتبتهدل او بنار ته ننوتل. نو يوآب د عمونيانو سره د جنگ کولو
خخه راستون شو او بهرته اورشليم ته لاړ.

(۱۵) کله چې اراميان پوه شول چې دوی ته اسراييلو ماتې ورکړه نو هغوی
خپلې لښکرې بهرته سره راغونډې کړې. (۱۶) هددعزر پادشاه نور اراميان
راوغونبتل چې د فرات د سيند په ختيځه خوا کې وو. هغوی د پادشاه د
قوماندان شوبک تر امر لاندې حيلام ته راغلل. (۱۷) کله چې داود دا
واورېدل، هغه د اسراييلو ټولې لښکرې سره راغونډې کړې، د اردن د سيند
خخه تېر شو او حيلام ته ورغی. اراميان هلته هغه ته مخامخ ځای په ځای
کېدل، بيا وروسته جگړه پيل شوه. (۱۸) خو د اراميانو لښکرې د اسراييليانو
خخه وتبتهدلې. داود او د هغه سپرو عسکرو د اراميانو اووه سوه د جنگي
گاډيو چلوونکي او څلوېښت زره سپاره عسکر ووژل. هغوی د دښمن
قوماندان شوبک ژوبل کړ او هغه د جنگ په ميدان کې مړ شو. (۱۹) کله
چې هغه پادشاهان چې د هددعزر تابع وو وليدل چې دوی د اسراييلو له
خوا ماتې وخوړله نو د اسراييلو سره يې سوله وکړه او د هغوی رعيت شول.
نو اراميان د عمونيانو سره نور د کومک کولو خخه ووېرېدل.

داود او بتشبع

۱۱ (۱) د بل کال په پسرلي، يعنې د کال په هغه وخت کې چې معمولاً
پادشاهان جنگ ته ځي، داود ټولې د اسراييلو لښکرې د يوآب او د هغه د
افسرانو د قوماندې لاندې جگړې ته ولېږلې. دوی عمونيان له منځه يوړل او
د ربه بنار يې محاصره کړ، مگر داود په اورشليم کې پاتې شو.

(۲) يوه ورځ د مازديگر په وخت کې داود له بستر خخه راپاڅېده او د
مانې په بام باندې گرځېده. له بامه خخه يې يوه ښځه وليدله چې غسل يې

کاوه. هغه ډېره بڼکلې وه. (۳) نو داود يو نفر ولېږه چې دا معلومات وکړي

چې هغه څوک ده. دا معلومه شوه چې هغه بتشع د اليعام لور او د حيتي

اوريا بڼخه ده. (۴) نو داود استازي ورولېږل چې هغه راولي، هغه يې

راوستله او داود ورسره شمالست. (هغې بڼخې د خپل مياشتيني عادت څخه

د پاکوالي په خاطر غسل کاوه.) وروسته هغه بېرته کور ته لاړه. (۵) د څو

مودې نه وروسته هغه پوه شوه چې اميدواره ده او داود ته يې خبر ولېږه چې

د دې خبرې نه خبر شي.

(۶) نو داود يوآب ته پيغام ولېږه: <حيتي اوريا ماته راولېږه.> نو يوآب

اوريا هغه ته ورولېږه. (۷) کله چې اوريا ورغی داود د هغه څخه د يوآب

او د لښکرو د سلامتې او د جنگ د حال پوښتنه وکړه. (۸) بيا هغه اوريا

ته وويل: <خپل کور ته لاړ شه او يو څه ارام وکړه.> اوريا د مانې څخه

لاړ او داود د هغه کور ته يو سوغات ورولېږه. (۹) مگر اوريا خپل کور ته

لاړ نه شو او د پادشاه د گارډ سره د مانې په دروازه کې ويده شو. (۱۰) کله

چې داود واورېدل چې اوريا کور ته نه دی تللی، د هغه څخه يې پوښتنه

وکړه: <تا ډېره لاره وهلې ده، ته ولې کور ته نه يې تللی؟>

(۱۱) اوريا ځواب ورکړ: <د اسراييلو او يهودا نفر په جونگرو کې اوسېږي

او د لوظ صندوق د هغوی سره دی. زما قوماندان يوآب او د هغه عسکري

منصبدارانو په صحرا کې خپمې درولې دي. زه څنگه خپل کور ته لاړ شم،

وخورم، وڅښم او د خپلې بڼخې سره څملم؟ زه ستا په ژوند قسم خورم

چې زه به هيڅکله داسې ونه کړم!>

(۱۲) نو داود هغه ته وويل: <يوه ورځ نور هم دلته پاتې شه او سبا به دې

بېرته ولېږم.> نو اوريا هغه ورځ او راتلونکې ورځ هم په اورشليم کې پاتې

شو. (۱۳) داود هغه د ماښام ډوډۍ ته راوغوښت او هغه يې نېشه کړ. مگر

ماښام اوريا ووت او د پادشاه د گارډ سره په خپلې بستري باندې ويده شو

او کور ته لار نه شو.

۱۴) په راتلونکي سهار داود یوآب ته خط ولیکه او د اوریا په لاس یې وروولپړه. ۱۵) هغه لیکلي وو: <اوریا په سخته جگړه کې په لومړۍ کړنښه کې ځای په ځای کړه بیا د هغه څخه بهرته په شا شئ ترڅو هغه ووژل شي.> ۱۶) نو کله چې یوآب ښار محاصره کاوه نو اوریا یې هغه ځای ته ولپړه چې هغه پوهېده هلته دښمن قوي دی. ۱۷) د دښمن ځواکونه د ښار څخه راووتل او د یوآب د ځواکونو سره وجنگېدل. د داود څو تنه عسکري منصبداران د اوریا سره یوځای ووژل شول.

۱۸) بیا یوآب داود ته د جنگ په باره کې پوره راپور ولپړه ۱۹) او استازي ته یې داسې لارښوونه وکړه: <وروسته له دې چې ته پادشاه ته د جنگ په هکله هرڅه بیان کړې، ۲۰) که دې ولیدل چې پادشاه په قهر شو او ستا څخه یې پوښتنه وکړه: تاسو ولې د هغوی سره د جنگ دپاره ښار ته دومره نژدې ورغلي وئ؟ آیا تاسو په دې نه پوهېدلئ چې هغوی به د دېوالونو څخه غشي گوزار کړي؟ ۲۱) آیا ستاسو په یاد نه دي چې ایملک د جدعون زوی څنگه ووژل شو؟ په تاباز کې یوې ښځې د دېوال څخه د ژرندې پاسنی پل راوغورزاوه او هغه یې وواژه، نو بیا تاسو ولې دېوال ته دومره نژدې ورتللئ؟ که پادشاه ستا څخه دا پوښتنه وکړه، نو هغه ته ووايه: ستاسو عسکري منصبدار اوریا هم وژل شوی دی.>

۲۲) نو استازی داود ته ورغی او هرڅه چې یوآب ورته ويلي وو هغه یې خبر کړ. ۲۳) هغه وویل: <زمونږ دښمنان زمونږ څخه ډېر زیات قوي وو او د ښار څخه راووتل چې زمونږ سره په صحرا کې جگړه وکړي، مگر مونږ هغوی بهرته د ښار دروازې ته په شا وتمبول. ۲۴) بیا غشي ویشتونکو د دېوال څخه په مونږ باندې غشي وویشتل. اعليحضرته! ستاسو د عسکري منصبدارانو څخه څو تنه ووژل شول او د هغوی سره اوریا هم ووژل شو.>

۲۵) داود استازي ته وويل: <يوآب وهخوه او هغه ته ووايه چې مه پريشانه كېږه ځكه چې ته هيڅكله دا نه شې ويلي چې څوك به په جگړه كې ووژل شي. هغه ته ووايه چې په ښار باندې قوي حمله پيل كړه او هغه له منځه يوسه.>

۲۶) كله چې د اوريا ښځې واورېدل چې د هغې مېړه مړ شوی دی، نو د هغه دپاره يې ویر وکړ. ۲۷) كله چې د ویر مراسم پای ته ورسېدل، داود هغه ماني ته راوغښتله. هغه د داود ښځه شوه او هغه ته يې زوی وزېږاوه. مگر څښتن د دې ناوړه كار څخه چې داود كړی ؤ راضي نه ؤ.

د ناتان پيغام او د داود توبه

۱۲) ۱) څښتن ناتان نبي داود ته ورولېږه. ناتان هغه ته ورغی او ورته وپې ويل: <په يوه ښار كې دوه سړي اوسېدل، يو شتمن ؤ او بل غريب ؤ. ۲) شتمن سړي ډېرې زياتې رمې او پادې درلودلې. ۳) مگر غريب سړي له يوې وړې وړی څخه پرته چې هغه يې په بيه اخیستې وه نور هيڅ نه درلودل. د هغې پالنه يې كوله او د هغه د ماشومانو سره په كور كې لوبېدل. سړي به د خپلو لږو خوړو څخه هغې ته خواړه وركول او وړی به د سړي د كاسې څخه څښاك كاوه او د ده په غېږ كې به ځملاستله. هغه ته د لور په شان گرانه وه. ۴) يوه ورځ د هغه شتمن سړي كور ته يو مسافر راغی، شتمن سړي نه غوښتل چې د خپلو رمو يا پادو څخه كوم حيوان حلال كړي چې د هغه دپاره ډوډۍ تياره كړي. د هغه په ځای يې د هغه غريب سړي وړی ونيوله او د خپل مېلمه دپاره يې كباب كړه.>

۵) داود په هغه شتمن سړي باندې ډېر په قهر شو او وپې ويل: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم هغه چا چې دا كار كړی دی د مرگ د سزا وړ دی! ۶) په دې خاطر چې هغه داسې بې رحمه كار كړی دی، هغه بايد

د هغې وری په حای خلور چنده بېرته ورکړي.

۷) ناتان داود ته وویل: <هغه سړی ته یې! د اسراییلو څښتن خدای

داسې وایي: ته مې د اسراییلو پادشاه وټاکلې او د شائول څخه مې

وژغورلې. ۸) د هغه پادشاهي مې تاته دروبخښله او د هغه ښځې مې تاته

په غېږ کې درکړې، ته مې په اسراییلو او یهودا باندې پادشاه کړې. که چېرې

دا ستا دپاره بس نه وو نو ما به له دې څخه نور هم زیات درکړي وای.

۹) ولې دې د څښتن حکمونه سپک وگڼل او د هغه په نظر کې دې داسې

بد کار وکړ؟ تا اوریا داسې قتل کړ چې عمونیان دې پرېښودل چې هغه په

جگړه کې ووژني. ۱۰) اوس، له دې کبله چې تا ماته په سپکه سترگه کتلي

دي او د اوریا د ښځې سره دې واده کړی دی، نو په هر نسل کې به ستا

ځینې اولادې د تاوتریخوالي په وجه باندې مړې شي.

۱۱) څښتن داسې وایي: زه به ستا د خپلې کورنۍ څخه په تا باندې عذاب

راولم. ستا د سترگو په وړاندې به ستا ښځې واخلم او یو بل سړي ته به یې

ورکړم او هغه به په رڼا ورځ ستا د ښځو سره ځملي. ۱۲) تا دا کار په پټه

وکړ، مگر زه به دا کار په رڼا ورځ د ټولو اسراییلیانو په مخ کې وکړم.

۱۳) داود ناتان ته وویل: <ما د څښتن په مقابل کې گناه کړې ده.>

ناتان حواب ورکړ: <څښتن ته بخښلی یې، ته به د دې گناه له کبله مړ نه

شي. ۱۴) مگر تا د دې بد کار له کبله د څښتن ډېره بې عزتي وکړه. نو ستا

ماشوم به مړ شي.> ۱۵) له هغې وروسته ناتان کور ته لاړ.

د داود د زوی مړینه

څښتن هغه ماشوم چې د اوریا کونډې داود ته زېږولی ؤ په سختې ناروغۍ

اخته کړ. ۱۶) داود د هغه ماشوم دپاره خدای ته زاری وکړې چې ماشوم

روغ شي. هغه روزه ونيوله او هره شپه به د خپلې کوتې ته تله او ټوله شپه به يې په ځمکه تېروله. (۱۷) د داود د ماني د خدمتگارانو مشران د هغه په سر ودرېدل او هيله يې وکړه چې هغه به له ځمکې څخه راپاڅيږي او د هغوی سره ډوډی وخورې، خو هغه انکار وکړ.

(۱۸) په اوومه ورځ هغه ماشوم مړ شو. د داود خدمتگاران ووبرېدل چې هغه ته خبر ورکړي، ځکه چې دوی وويل: <هغه وخت چې ماشوم لا ژوندی ؤ مونږ به د داود سره خبرې کولې او هغه مونږ ته ځواب نه راکاوه. نو څنگه به هغه ته ووايو چې د ده ماشوم مړ شوی دی؟ کېدای شي چې هغه خپل ځان ته کوم زيان ورسوي.>

(۱۹) داود وليدل چې د هغه خدمتگاران په خپل منځ کې گونگوسي کوي او پوه شو چې ماشوم يې مړ شوی دی. نو د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: <آيا ماشوم مړ شوی دی؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هو، هغه مړ شوی دی.>

(۲۰) په هغه وخت کې داود له ځمکې څخه راپاڅېد. وروسته له هغې چې خپل ځان يې ومينځه، عطر يې وواهه او خپل کالي يې بدل کړل، هغه د څښتن کور ته لاړ او عبادت يې وکړ. بيا هغه خپلې ماني ته راستون شو او هغوی د ده په غوښتنه ډوډی ورته تياره کړه او هغه يې وخورله. (۲۱) د هغه خدمتگاران حيران شول او ورته ويې ويل: <مونږ په دې نه پوهېږو، کله چې ماشوم ژوندی ؤ تاسو د هغه دپاره ژړل او څه مو نه خوړل. مگر څنگه چې هغه مړ شو راپاڅېدلئ او ډوډی مو وخورله!>

(۲۲) داود وويل: <کله چې ماشوم ژوندی ؤ ما روزه ونيوله او ژړل مې، ما فکر کاوه: کېدای شي چې څښتن په ما باندې رحم وکړي او ماشوم به ژوندی وساتي. (۲۳) مگر اوس چې هغه مړ شوی دی، ولې روزه ونيسم؟>

آيا زه کولی شم چې هغه بېرته راژوندي کړم؟ زه هغه ته ورتلونکی يم، مگر هغه به هيڅکله بېرته ماته رانه شي.

د سليمان زېږېدنه

۲۴) وروسته بيا داود خپلې ښځې بتشبع ته تسلي ورکړه او د هغې سره څملاست. هغې زوی وزېږاوه او داود ورباندې سليمان نوم کېښود. څښتن د هغه ماشوم سره مينه کوله. ۲۵) له دې کبله څښتن د ناتان نبي په وسيله پيغام ورولېږه ترڅو په هغه باندې د يديديا نوم کېږدي.

داود د ربې ښار فتح کوي

(اول تواريخ ۲۰: ۱ - ۳)

۲۶) په دې ترڅ کې يوآب د عمونيانو په پايتخت ربه باندې جگړه وکړه او شاهي کلا يې ونيوله. ۲۷) يوآب داود ته استازي ورولېږل وې ويل: > ربه په مقابل کې وجنگېدم او د اوبو زېرمه مې ونيوله. ۲۸) نو اوس خپلې پاتې لښکرې راغونډې کړه، ښار محاصره او بيا يې فتح کړه. که نه، نو زه به ښار فتح کړم او زما په نوم به ياد شي. < ۲۹) نو داود ټول پاتې لښکر راغونډ کړ او ربه ته لاړ، حمله يې ورباندې وکړه او هغه يې فتح کړه. ۳۰) داود د عموني پادشاه د سر څخه د سرو زرو تاج واخيست چې قيمتي تيره په کې وه او شاوخوا څلوردېرش کيلوگرامه وزن يې درلود. داود هغه تاج راواخيست او په خپل سر يې کېښود. همدارنگه هغه د هغه ښار څخه په زياته اندازه غنيمت ونيوه. ۳۱) د هغه ځای خلک يې راوويستل، هغوی يې په اړه، کلنگونو او تېرونو سره په سختو کارونو باندې وگمارل او مجبور يې کړل چې د څښتو په داشونو کې کار وکړي. هغه د عمون د ټولو ښارونو د خلکو سره همدغه شان عمل وکړ. وروسته بيا داود او د هغه ټول لښکر اورشليم ته ستانه شول.

۱۳ (۱) د وخت په تېرېدو سره د داود زوی امنون په تامار باندې چې د داود د بل زوی ابشالوم خور وه او ډېره بڼکلې وه مين شو. (۲) د امنون زړه د خپلې ناسکه خور تامار په سبب داسې پريشانه شو چې هغه ناروغ شو. ځکه چې تامار پېغله وه او د امنون دپاره دا ناشونی کار ؤ چې د هغې سره اړیکې ولري.

(۳) د امنون يو ملگری ؤ چې يوناداب نومېده او د داود د ورور شمعي زوی ؤ. يوناداب ډېر مکرجن سړی ؤ. (۴) هغه د امنون څخه پوښتنه وکړه: <ای د پادشاه زویه! ولې ورځ په ورځ ډنگرېږې؟ څه خبره ده؟> امنون ځواب ورکړ: <زه د خپل ورور ابشالوم په خور تامار باندې مين شوی يم.>

(۵) يوناداب وويل: <په خپله بستره کې ځمله او دا بهانه وکړه چې ناروغ يې. کله چې پلار دې پوښتنې ته راغی هغه ته ووايه: مهرباني وکړه زما خور تامار پرېږده چې راشي او ماته يو څه راکړي چې ويې خورم. هغه دې زما په مخ کې ډوډی تياره کړي چې زه هغه وليدلی شم او بيا يې ماته په خپل لاس راکړي.> (۶) نو امنون بهانه وکړه چې ناروغ دی او هغه ځملاست. کله چې پادشاه د هغه پوښتنې ته راغی، امنون ورته وويل: <مهرباني وکړئ تامار ته اجازه ورکړئ چې راشي، دلته زما په مخ کې يو څه خاصه ډوډی پخه کړي او هغه دې ماته په خپل لاس راکړي.>

(۷) داود تامار ته چې په مانی کې وه خبر ورولېږه: <د خپل ورور امنون کور ته ورشه او د هغه دپاره يو څه خواړه تيار کړه.> (۸) نو تامار هلته لاړه او ويې ليدل چې امنون په بستره کې پروت دی. هغې يو څه خميره کړي اوږه راواخيستل، د هغه په مخ کې يې ډوډی جوړه کړه او هغه يې پخه

کړه. (۹) بیا یې تېی راواخیسته او امنون ته یې ډوډی کېښوده، مگر هغه د خوړلو څخه انکار وکړ. امنون وویل: <تاسو ټول له دې ځایه بیرون ووځئ!> نو ټول ووتل. (۱۰) له هغې وروسته امنون تامار ته وویل: <دلته زما د خوب کوټې ته ډوډی راوړه چې ستا د لاس څخه یې وخورم.> له هغې ډوډی راواخیستله او د هغه د خوب کوټې ته ورغله. (۱۱) مگر هغه وخت چې تامار ډوډی وروړه چې ویې خوري، امنون هغې ته لاس ورواچاوه او ورته ویې ویل: <ای زما خورې، راشه او راسره څمله.>

(۱۲) تامار هغه ته وویل: <ای زما وروره! دا کار مه کوه، ما مه مجبوروه! داسې کار په اسراییلو کې یو جنایت دی. داسې احمقانه کار مه کوه!> (۱۳) زه به بیا په خلکو کې سر څنگه اوچتوم؟ او ته به په اسراییلو کې د بدکارو احمقانو په شان بې عزته شې. مهرباني وکړه د پادشاه سره خبرې وکړه، هغه به تا زما سره د واده کولو څخه منع نه کړي.> (۱۴) مگر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نیوه او څرنگه چې هغه د تامار څخه ډېر قوي ؤ نو هغه یې په زوره بې عزته کړه.

(۱۵) بیا امنون د هغې څخه ډېره سخته کرکه وکړه. د هغه کرکه د هغې مینې څخه چې مخکې یې د هغې سره کوله ډېره زیاته وه. امنون هغې ته وویل چې <پاخه او ورکه شه!>

(۱۶) هغې ورته وویل: <نه! زما شپږل به د هغه کار څخه هم لوی جرم وي چې مخکې دې زما سره وکړ.>

مگر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نیوه. (۱۷) هغه خپل شخصي خدمتگار راوغوښت او ورته ویې ویل: <دغه ښځه له دې ځایه څخه بیرون وباسه او دروازه ورپسې وتړه.> (۱۸) نو د هغه خدمتگار هغه بیرون وویستله او دروازه یې ورپسې وتړله.

تامار د اورډو لستونو چپنه اغوستله، ځکه چې دا د پېغلو شهزادگیو رواجي

لباس و. (۱۹) تامار په خپل سر باندې ایرې واچولې او خپله چپنه یې

وشلوله. لاسونه یې په سر باندې کېښودل، په چیغو چیغو یې ژړل او روانه

شوه. (۲۰) کله چې د هغې ورور ابشالوم هغه ولیدله، پوښتنه یې ورڅخه

وکره: >آیا امنون تاته لاس دراچولی دی؟ خورې، په دې باندې دومره ډېره

مه خفه کېږه. هغه ستا ورور دی، په دې باره کې هیچا ته څه ونه وایي. < نو

تامار د خپل ورور ابشالوم په کور کې پریشانه او یوازې اوسېدله.

(۲۱) کله چې داود پادشاه واورېدل چې څه پېښ شوي دي، هغه ډېر په

قهر شو. (۲۲) ابشالوم د امنون سره هیڅ یوه ښه یا بده خبره نه کوله. خو

ابشالوم د هغه سره کینه درلودله ځکه چې د هغه خور تامار یې په زوره بې

عزته کړې وه.

د ابشالوم بدله اخیستل

(۲۳) پوره دوه کاله وروسته ابشالوم افرایم ته نژدې په بعل حاصور کې خپل

پسونه سکولودل او هغه د پادشاه ټول زامن هلته راوغوښتل. (۲۴) هغه داود

پادشاه ته ورغی او ویې ویل: >ای اعلیحضرته! زه خپل پسونه سکولم. آیا

تاسو او ستاسو درباریان به راشی او په جشن کې به برخه واخلي؟ <

(۲۵) خو پادشاه ځواب ورکړ: >نه، ای زویه، مونږ ټول به لاړ نه شو، ځکه

چې په تا باندې به بار شو. < که څه هم ابشالوم په هغه باندې ډېر ټینگار

وکر خو هغه نه غوښتل چې ورسره لاړ شي، مگر د هغه دپاره یې برکت

وغوښت.

(۲۶) بیا ابشالوم وویل: >که تاسو نه شی کولای لاړ شی، لږ تر لږه پرېږدی

چې زما ورور امنون زمونږ سره لاړ شي. <

پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ولې هغه درسره لار شي؟> (۲۷) مگر ابشالوم دومره ټينگار وکړ ترڅو چې داود امنون او د هغه نورو ټولو زامنو ته اجازه ورکړه چې د ابشالوم سره لار شي. (۲۸) ابشالوم خپلو خدمتگارانو ته حکم وکړ: <وگورئ! کله چې امنون د شرابو په څښلو لږ نېشه شو او زه تاسو ته ووايم چې هغه ووژنئ، نو مه وپېرئ، زه به دا مسئوليت په خپله غاړه واخلم. زړور اوسئ او زړه نا زړه کېږئ مه.> (۲۹) نو د ابشالوم خدمتگارانو د هغه د حکم څخه پيروي وکړه او امنون يې وواژه. د داود نور ټول زامن په خپلو قچرو باندې سپاره شول او وتښتېدل.

(۳۰) هغوی لا په هغه وخت کې کور ته په لارې وو چې داود ته خبر ورسېده: <ابشالوم ستاسو ټول زامن ووژل او يو هم ورڅخه ژوندي پاتې نه دی!> (۳۱) نو پادشاه پاڅېد، خپل کالي يې له غمه وشلول او په ځمکه باندې يې ځان وغورزاوه. د هغه ټول خدمتگاران د شلېدلو کاليو سره د هغه تر څنگ ولاړ وو. (۳۲) مگر يوناداب د داود وراړه يعنې د شمعي زوی وويل: <اعليحضرته! هغوی ستاسو ټول زامن نه دي وژلي، يوازې امنون وژل شوی دی. له هغې ورځې راهيسې چې امنون د هغه خور تامار بې عزته کړې وه دا د ابشالوم ښکاره اراده وه.> (۳۳) نو په دې خبرو باندې باور مه کوئ چې ستاسو ټول زامن وژل شوي دي، يوازې امنون وژل شوی دی.<

(۳۴) په دې ترڅ کې ابشالوم وتښتېده. نو بيا هغه نفر چې پېره داري يې کوله ويې ليدل چې زيات خلک د حوروناييم په لاره کې د غره تر څنگه راروان دي. پېره دار پادشاه ته ورغی او څه چې هغه ليدلي وو ورته ويې ويل. (۳۵) يوناداب داود پادشاه ته وويل: <هغه دي ستاسو زامن راروان دي لکه څنگه چې مې ويلي وو هغوی راغلل.> (۳۶) څنگه چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسولې، د داود زامن رانتوتل او په لوړ اواز يې په ژړا شروع وکړه. پادشاه هم وژړل او د هغه ټولو خدمتگارانو ډېر سخت وژړل.

٣٧-٣٨) ابشالوم و تنبته او د عميهود زوی تلمای ته چې د جشور

پادشاه و ورغی او درې کاله هلته پاتې شو. داود د خپل زوی امنون دپاره
ډېره موده ویر کاوه. (٣٩) مگر کله چې هغه د امنون د مړینې څخه وروسته
تسلي وموندله، د خپل زوی ابشالوم دپاره یې په زړه کې هیله پیدا شوه.

ابشالوم اورشليم ته راستنيري

١٤ (١) یوآب د زرويه زوی پوه شو چې داود پادشاه ابشالوم ډېر
یادوي. (٢) نو یوآب تقوع ته یو نفر ولېږه او له هغه ځای څخه یې یوه
هونبیاره بنځه راوستله. هغې ته یې وویل: <داسې فرض کړه چې ته د ویر
کولو په حال کې یې. د ویر کالي واغونده او د بڼه بوی لرونکي تېل مه وهه.
خپل ځان د هغې بنځې په شان جوړ کړه چې زیات وخت یې ویر کړی
وي. (٣) بیا پادشاه ته ورشه او هغه څه چې زه یې درته وایم هغه ته
ووايه.> نو بیا یوآب هغې ته وویل چې څه ووايي.

(٤) کله چې هغه بنځه پادشاه ته ورغله، هغه ته د درناوي په خاطر په
ځمکه باندې پرمخې پرېوتله او ویې ویل: <ای اعليحضرته! زما سره مرسته
وکره.>

(٥) پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <ته څه غواړې؟>

هغې ځواب ورکړ: <زه کونډه یمه. زما میره مړ شوی دی. (٦)
اعليحضرته! زما دوه زامن وو. یوه ورځ هغوی په پټي کې یو د بله سره
جنگ وکړ او هلته هیڅوک نه و چې دوی سره بېل کړي. یوه هغه بل وواژه.
(٧) اوس زما ټول خپلوان زما په ضد راپورته شوي دي او زما څخه دا
غوښتنه کوي چې خپل زوی هغوی ته وسپارم، ترڅو هغه د خپل ورور د
قتل په خاطر ووژني. که چېرې هغوی دا کار وکړي نو زما اخرنی هیله به
هم له منځه یوسي او زما میره ته به د ځمکې په مخ نه نوم پاتې شي او نه

۸) پادشاه هغې ښځې ته وويل: <ته خپل کور ته ستنه شه او زه به ستا په خاطر حکم ورکړم.>

۹) هغې وويل: <اعليحضرته! تاسو چې هرڅه کوي د هغې ملامتيا دې په ما او زما په کورنۍ باندې وي، تاسو او شاهي کورنۍ دې بې گناه وي.>

۱۰) پادشاه ځواب ورکړ: <که چېرې چا درته څه وويل، هغه ماته راوله، بيا به هيڅکله تا نه ځوروي.>

۱۱) هغې وويل: <اعليحضرته! مهرباني وکړئ د خپل څښتن خدای په نوم قسم وخورئ ترڅو زما خپلوان چې زما د زوی د مرگ د بدل اخیستلو مسئول دي زما د بل زوی په وژلو سره يو لوی جرم ونه کړي.>

داود ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ستا د زوی د سر يو ويښته به هم کم نه شي.>

۱۲) هغې ښځې وويل: <اعليحضرته! اجازه راکړئ چې يوه بله خبره هم درته وکړم.>

هغه ځواب ورکړ: <ووايه!>

۱۳) هغې ښځې وويل: <ولې مو د خدای د قوم سره داسې غلطې کړې ده؟ تاسو خپل زوی نه پرېږدئ چې د جلاوطني څخه راستون شي نو تاسو خپل ځان په هغې خبرې باندې چې همدا اوس مو وکړه ملامتوي.> ۱۴)

مونږ ټول مړه کېږو او د اوبو په شان يو چې په ځمکه باندې تويږي او بېرته نه شي راټولېدلی. خدای ژوند نه اخلي بلکه داسې لاره لټوي چې يو شپږلی سړی د هغه څخه لېرې پاتې نه شي.

۱۵) نو اوس، اعليحضرته! د دې خبرې دليل چې زه راغلي يم چې تاسو سره خبرې وکړم، دا دی چې خلک ماته گواښ کوي. نو ما د ځان سره وويل چې زه به تاسو سره خبرې وکړم او دا هيله مې درلودله چې تاسو به هغه څه وکړئ چې زه يې غواړم. ۱۶) ما فکر کاوه چې تاسو به زما خبرو ته غوږ ونيسئ او ما به د هغه سړي د لاسه وژغورئ چې هڅه کوي ما او زما زوی دواړه د هغه وطن څخه بې برخې کړي چې خدای مونږ ته راکړی دی.

۱۷) اعليحضرته! نو ما باور درلود چې ستاسو وعده به ماته ارامي راولي، ځکه چې تاسو د ښو او بدو په پېژندلو کې د خدای د فرښتې په شان ياست. ستاسو څښتن خدای دې له تاسو سره وي.

۱۸) پادشاه ځواب ورکړ: <زه ستا څخه يو سوال کوم او ته بايد راته پوره رښتيا ووايي.>

هغې ځواب ورکړ: <اعليحضرته! د هر شي پوښتنه چې کوي.> ۱۹)
پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <آيا په دې ټولو کارونو کې له تا سره د يوآب لاس نه دی؟>

هغې ځواب ورکړ: <اعليحضرته! زه ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې هيڅوک نه شي کولی له تاسو څخه حقيقت پټ کړي. په رښتيا سره دا ستاسو قوماندان يوآب ؤ، هغه ټول څه چې ما تاسو ته وويل، هغه ماته را زده کړل. ۲۰) خو هغه دا کار د دې دپاره وکړ چې دا اوسنی حالت بدل کړي. اعليحضرته! تاسو د خدای د فرښتې په شان حکمت لرئ، هر هغه څه چې په هېواد کې پېښېږي تاسو ورباندې پوهېږئ.>

۲۱) وروسته پادشاه يوآب ته وويل: <ډېر ښه، ما پرېکړه کړې ده څه چې ته غواړې زه به يې وکړم. لاړ شه او هغه ځوان ابشالوم دلته راوله.>

٢٢) يوآب هغه ته د درناوي کولو په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل: <اعليحضرته! خدای دې تاته برکت درکړي! اوس زه پوه شوم چې تاسو زما څخه خوشاله يئ، ځکه چې زما غوښتنه مو ومنله.> ٢٣) بيا يوآب جشور ته لاړ او ابشالوم يې بېرته اورشليم ته راوست. ٢٤) خو بياهم پادشاه حکم وکړ چې ابشالوم دې خپل کور ته لاړ شي. پادشاه وويل: <زه نه غواړم چې د هغه مخ ووينم.> نو ابشالوم په خپل کور کې اوسېده او د پادشاه سره به نه مخامخ کېده.

ابشالوم د داود سره پخلا کېږي

٢٥) په ټولو اسراييلو کې د ابشالوم په شان ښکلی او د صفت وړ سړی نه پيدا کېده. په هغه کې د سر څخه نيولې تر پښو پورې هيڅ کوم عيب نه و. ٢٦) د هغه وينستان ډېر گڼ وو او په کال کې به يې يو ځل کمول. هرکله چې به هغه ډېر اوږده او درانده شول نو د هغه وزن به د شاهي اندازې د وزن له مخې له دوه کيلوگرامو څخه زياتېده. ٢٧) ابشالوم درې زامن او د تامار په نامه يوه لور درلودله چې ډېره ښايسته نجلی وه.

٢٨) ابشالوم دوه کاله په اورشليم کې اوسېده او د پادشاه مخ يې ونه ليد. ٢٩) نو ابشالوم يوآب د دې دپاره راوغوښت چې پادشاه ته يې ورولېږي، مگر هغه ونه غوښتل چې ده ته ورشي. نو هغه يې د دوهم ځل دپاره راوغوښت مگر هغه د راتگ څخه انکار وکړ. ٣٠) نو ابشالوم خپلو خدمتگارانو ته وويل: <گورئ، د يوآب پتي زما د پتي په څنگ کې دی او هلته د هغه اوربشې دي، لاړ شئ او اور ورته واچوئ.> نو هغوی پتي ته اور واچاوه.

٣١) يوآب د ابشالوم کور ته ورغی او ورڅخه يې پوښتنه وکړه: <ستا خدمتگارانو ولې زما پتي ته اور اچولی دی؟>

۲۲) ابشالوم یوآب ته وویل: <گوره، ما تاته خبر درولپړه چې دلته راشه.

ما غوښتل چې پادشاه ته ورشې او زما دپاره ورڅخه دا پوښتنه وکړې چې ولې د جشور څخه دلته راغلم؟ ښه به دا وه چې هلته پاتې شوی وای.>
ابشالوم زیاته کړه: <زه ستا څخه غواړم چې ماته داسې لاره جوړه کړې چې پادشاه وگورم. که چېرې زه گناهکار یم نو پرېږده چې ومې وژني.>

۲۳) نو یوآب پادشاه ته ورغی او دا یې ورته وویل. بیا پادشاه ابشالوم راوغوښت او هغه راغی او د پادشاه په مخ کې د درناوي په خاطر ځمکې ته ټیټ شو او پادشاه ابشالوم ښکل کړ.

ابشالوم د یاغیتوب نقشه جوړوي

۱۵) یو څه موده وروسته ابشالوم د خپل ځان دپاره جنگي گاډی،

اسونه او پنځوس سړي چې هغه یې بدرگه کاوه تیار کړل. (۲) هغه به

سهار وختي پاڅېده او د هغې لارې په څنګ کې به ودرېده چې د ښار

دروازې ته تللې وه. هرکله چې به څوک د خپل شکایت د فیصله کولو دپاره

پادشاه ته ورته نو ابشالوم به په هغه باندې غږ کاوه: <ته د کوم ځای یې؟>

هغه نفر به ځواب ورکاوه چې د کومې قبیلې څخه دی. (۳) نو ابشالوم به

ورته ویل: <گوره، ستا دعوه قانوني او صحیح ده، مګر دلته د پادشاه کوم

نماینده نشته چې ستا عرض واورې.> (۴) ابشالوم به زیاته کړه:

<کاشکې خلک ما د دې هېواد قاضي وټاکي، نو هرچا چې کوم شکایت یا

دعوه درلودله ماته به راشي او زه به د هغه سره انصاف وکړم.> (۵)

همدارنگه هرکله چې کوم څوک به هغه ته ورنژدې شو چې د درناوي دپاره

ورته خپل سر ټیټ کړي، ابشالوم به خپل لاس ور اوږد کړ، هغه به یې ونيوه

او ښکل به یې کړ. (۶) ابشالوم به د هغو ټولو اسراییلیانو سره چې د

پادشاه څخه به د انصاف غوښتلو دپاره راتلل دغه شان رویه کوله. نو په دې

ډول یې د اسراییلیانو زړونه په لاس راوړل.

۷) وروسته له څلورو کالو ابشالوم پادشاه ته وويل: <اجازه راکړئ چې

حبرون ته لاړ شم او هغه نذر چې د څښتن دپاره مې منلی ؤ ورکړم. ۸) کله چې زه د آرام په جشور کې اوسېدم دا نذر مې منلی ؤ، چې که چېرې څښتن ما بېرته اورشليم ته راولي نو په حبرون کې به د څښتن عبادت وکړم.>

۹) پادشاه هغه ته وويل: <په خير لاړ شه>، نو هغه حبرون ته لاړ. ۱۰)

مگر ابشالوم د اسراييلو ټولو قبيلو ته په پټه توگه پيغام وپرونکي واستول چې هغوی ته داسې ووايي: <کله چې تاسو د سرنی اواز واورئ نو چيغې ووهئ چې ابشالوم په حبرون کې پادشاه شوی دی!> ۱۱) دوه سوه نفرو د اورشليم څخه ابشالوم بدرگه کاوه چې د مېلمنو په توگه رابلل شوي وو. هغوی د زړه له اخلاصه لاړل او د موضوع څخه خبر نه وو. ۱۲) د قربانی کولو په وخت کې ابشالوم اخیټوفل د داود مشاور هم راوغوښت چې د خپل وطن جيلوه څخه راشي. نو د پادشاه په مقابل کې دسيسه قوي شوه او د ابشالوم پيروان زیاتېدل.

داود د اورشليم څخه تښتي

۱۳) يو استازي داود ته خبر راوړ چې د اسراييلو خلکو خپله وفاداري بدله کړې ده او د ابشالوم پلوي کوي. ۱۴) نو داود خپلو ټولو درباريانو ته چې په اورشليم کې ورسره وو وويل: <راشئ! مونږ بايد وتښتو، که نه، نو مونږ به يو هم د ابشالوم څخه خلاص نه شو. بايد بېرته وکړو او لاړ شو، هسې نه چې هغه سمدستي راورسېږي او مونږ او همدارنگه په ښار کې هر يو تن ووژني.>

۱۵) درباريانو ځواب ورکړ: <ښه ده اعليحضرته! هرڅه چې ستاسو خوښه

وي مونږ تيار يو.> ۱۶) نو پادشاه روان شو او د خپلې ټولې کورنۍ او درباريانو له خوا بدرگه کېده. مگر هغه لس وينځې د مانی د ساتلو دپاره

١٧ نو پادشاه د هغو ټولو خلکو سره چې د ده پسې وو روان شو او هغوی

د ښار په یوه غاړه کې د آخرنی کور په څنگ کې وځنډېدل. ١٨ ټول

درباریان او د هغه ساتونکي ګارډ یعنې کریتیان او فلیتیان د داود په مخ کې

تېر شول. همدارنگه شپږسوه عسکر چې له جت څخه د ده پسې وو هغوی

هم تېر شول. ١٩ پادشاه د هغوی مشر اتای ته وویل: >ته ولې زموږ

سره ځې؟ بېرته لاړ شه او د نوي پادشاه سره پاتې شه. ځکه ته بېګانه او

جلاوطن یې. ٢٠ ډېر کم وخت کیږي چې ته دلته اوسېږې، نو زه ولې تا د

خپل ځان سره دې خوا او هغې خواته سرگردان کړم؟ زه خپله هم نه پوهېږم

چې چېرته روان یم. خپل ټول خلک دې د ځان سره واخله، بېرته لاړ شه

او څښتن دې ستا سره مهربان او وفادار وي.<

٢١ مگر اتای ځواب ورکړ: >اعلیحضرته! زه تاسو ته د ژوندي څښتن په

نامه او ستاسو په نامه قسم خورم چې هر چېرې چې تاسو ځئ زه به

همېشه درسره ځم. که دا زما د ژوند په بیه هم تمام شي فرق نه کوي.<

٢٢ داود ځواب ورکړ: >ډېر ښه! څه مخکې شه!< نو اتای د خپلو نفرو

او د هغو کورنیو سره چې له دوی سره وې د داود په مخکې تېر شول. ٢٣

څنگه چې د داود ټول نفر لاړل نو خلکو په لوړ اواز سره ژړل. پادشاه د

خپلو نفرو سره د قدرون د خوږ څخه تېر شو او هغوی ټول د دښتې خواته

روان شول.

٢٤ ایباتار او صادق کاهنان هلته وو او د هغوی سره ټول لویان هم وو

چې د خدای د لوظ صندوق یې انتقالاوه. صندوق یې کېښود، ترڅو ټول

خلک د ښاره بیرون شول. ٢٥ وروسته بیا پادشاه صادق ته وویل: >

لوظ صندوق بېرته ښار ته یوسه، که چېرې څښتن زما څخه خوشاله وي نو

یوه ورځ به هغه ماته اجازه راکړي چې بېرته راشم او صندوق او هغه ځای

چې صندوق په کې دی ووینم. (۲۶) مگر که چېرې هغه زما څخه خوشاله نه وي نو زه حاضر یم هرڅه چې د هغه خوښه وي زما سره دې وکړي. < (۲۷) هغه صادق کاهن ته دا هم وویل: <گورئ، ته او ایباتار کولای شی په خیر سره بېرته ښار ته ستانه شی او خپل زوی اخیمصص او د ایباتار زوی یوناتان هم درسره واخلي. (۲۸) زه به د هغه سیند په گودر چې په دښته کې دی انتظار کوم ترڅو ستا پیغام راشي او ما خبر کړي. < (۲۹) نو صادق او ایباتار د لوظ صندوق بېرته اورشلیم ته یووړ او هلته پاتې شول.

(۳۰) داود د زیتون غره ته پورته کېده او ژړل یې. هغه خپلې پښې لوڅې کړې وې او خپل سر یې د غم د علامې په توگه پټ کړی ؤ. هغو خلکو چې د ده سره وو هم خپل سرونه پټ کړي وو او په ژړا سره روان وو. (۳۱) کله چې داود خبر شو چې اخیتوفل د ابشالوم سره په یاغیتوب کې یوځای شوی دی، هغه زاري وکړه: <ای خښتنه، د اخیتوفل مشوره احمقانه کړه!>

(۳۲) کله چې داود د غره سرته ورسېده چېرته چې د عبادت یو ځای ؤ، ارکي حوشای چې چپنه یې شلېدلې وه او په سر باندې یې خاورې پرته وې د هغه لیدلو ته راغی. (۳۳) داود هغه ته وویل: <که چېرې ته زمونږ سره لاړ شې نو په ما باندې به بار شې. (۳۴) مگر ته زما سره په دې ډول کومک کولی شې، اول دا چې ښار ته ستون شه او ابشالوم ته ووايه چې ته به اوس هماغسې په وفاداری سره د ده خدمت کوي لکه څنگه چې دې د هغه د پلار خدمت کاوه. بیا به وکولای شې چې د اخیتوفل هره مشوره بې اثره کړې. (۳۵) صادق او ایباتار کاهنان به هلته وي، هرڅه چې ته د پادشاه په ماني کې اورې هغوی ته یې وایه. (۳۶) د هغوی زامن اخیمصص او یوناتان هلته د هغوی سره دي. هرڅه چې تاسو ټول واورئ د هغوی په لاس یې راولېږئ.>

(۳۷) څنگه چې ابشالوم ښار ته داخلېده نو د داود ملگری حوشای هم اورشلیم ته ورورسېده.

۱۶ (۱) کله چې داود د غره د سر څخه لږ څه تېر شو، د مفيبوشټ د خدمتگار صيبا سره مخامخ شو. هغه په دوو خړو باندې دوه سوه ډوډۍ، د مميزو سل کلچې، د اوږي د مېوو سل موتي او د شرابو ډک ژى بار کړي وو.

(۲) پادشاه د صيبا څخه پوښتنه وکړه: <دا دې ولې راوړي دي؟>

صيبا ځواب ورکړ: <خړه د پادشاه د کورنۍ دپاره دي، چې ورباندې سپاره شي. ډوډۍ او مېوې د نفرو د خوړلو دپاره دي. شراب د هغو نفرو دپاره دي چې په دښته کې ستومانه شوي دي.>

(۳) پادشاه بيا پوښتنه کړه: <ستا د بادار شائول لمسى مفيبوشټ چېرې دى؟>

صيبا هغه ته وويل: <هغه په اورشليم کې پاتې دى، ځکه چې هغه فکر کوي چې اسراييليان به نن ورځ زما د نيکه شائول پادشاهي بېرته ماته راکوي.>

(۴) پادشاه صيبا ته وويل: <هرڅه چې د مفيبوشټ وو اوس هغه ستا دي.>

صيبا ځواب ورکړ: <اعليحضرته! زه د ستاسو په وړاندې د درناوي په خاطر ټيټېرم. تاسو دې تل زما څخه خوشاله اوسئ.>

شمعي داود ته ښکښل کوي

(۵) څنگه چې داود پادشاه بحوريم ته ورسېد، د شائول د خپلخانې څخه

د جيرا زوی شمعي له هغه حای خخه د هغه لیدلو ته راووت. خنګه چې هغه راروان و ښکنځلې يې کولې. (۶) که څه هم ټول لښکر او خاص ساتونکي د داود خخه گردچاپېر ولاړ وو، هغه داود او د هغه ټول درباريان په تيرو باندې ویشتل. (۷) شمعي هغه ته ښکنځلې وکړې، ويې ويل: <ورک شه! ورک شه! ای قاتله! ای رذيله! (۸) تا د شائلو خخه پادشاهي واخيستله او اوس خښتن د شائلو د کورنۍ د ډېرو خلکو د قتلولو په خاطر ستا خخه بدل اخلي. خښتن ستا زوی ابشالوم ته پادشاهي ورکړه او ته له منځه تللی يې، ځکه چې ته قاتل يې!>

(۹) نو د زرويه زوی ايشای پادشاه ته وويل: <اعليحضرته! تاسو ولې دې مړ سپي ته اجازه ورکوي چې تاسو ته ښکنځل وکړي؟ پرېږدئ چې ورشم او سر يې پرې کړم!>

(۱۰) پادشاه ايشای او د هغه ورور يوآب ته وويل: <زه ستاسو په شان نه يم. که هغه ماته د خښتن په وينا ښکنځلې کوي نو څوک دا حق لري چې پوښتنه وکړي، ولې هغه داسې کوي؟> (۱۱) بيا داود ايشای او خپلو ټولو درباريانو ته وويل: <زما خپل زوی هخه کوي چې ما ووژني، نو تاسو ولې دې بنياميني ته حيران يئ؟ نو هغه پرېږدئ چې ښکنځلې وکړي، ځکه چې خښتن ورته ويلي دي. (۱۲) کېدای شي چې خښتن زما مصيبت وويني او د هغو ښکنځلو په بدل کې چې نن ماته وشوې راسره نېکي وکړي.> (۱۳) نو داود او د هغه سړي خپل تگ ته دوام ورکړ. په هغه وخت کې شمعي هم د هغوی سره موازي او برابر د نژدې غره په خنګ کې روان و. هغه ښکنځلې کولې، داود يې په تيرو باندې ویشته او خاورې يې ورباندې شيندلې. (۱۴) پادشاه د خپلو ټولو نفرو سره د اردن د سيند ګودر ته ورسېد او هلته يې استراحت وکړ.

ابشالوم په اورشليم کې

١٥) ابشالوم او هغه اسراييليان چې د هغه سره وو، اورشليم ته ورننوتل او اخیټوفل هم د هغوی سره ؤ. (١٦) کله چې د داود اعتباري ملګري حوشای ابشالوم وليد، هغه چيغې ووهلې: <ژوندی دې وي پادشاه! ژوندی دې وي پادشاه!>

١٧) ابشالوم د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ستا په وفاداری باندې څه وشو چې د خپل ملګري داود سره دې درلودله؟ ولې د هغه سره لاړ نه شوې؟>

١٨) حوشای ځواب ورکړ: <نه، داسې نه شي کېدای، زه به د هغه چا ملاتړ کوم او زه به د هغه سره اوسم چې د څښتن او د دې قوم او ټولو اسراييليانو له خوا غوره شوی دی. (١٩) برسېره پردې، زه چې د خپل بادر د زوی خدمت ونه کړم نو د چا خدمت وکړم؟ لکه څنګه چې مې ستاسو د پلار خدمت کاوه نو اوس به ستاسو خدمت کوم.>

٢٠) نو ابشالوم اخیټوفل ته وويل: <مونږ ته مشوره راکړه چې څه باید وکړو.>

٢١) اخیټوفل ځواب ورکړ: <لاړ شه او د خپل پلار د وينځو سره چې د مانې د ساتلو دپاره يې پريښې دي ځمله. نو ټول اسراييل به پوه شي چې ستا پلار تاته د خپل دښمن په شان ګوري او ستا ملاتړي به ډېر زيات زړور شي.> (٢٢) نو هغوی ابشالوم ته د مانې په بام باندې خپمه ودروله او ابشالوم د ټولو اسراييليانو په مخ کې هغې ته ورننوت او د خپل پلار د وينځو سره ځملاست.

٢٣) په هغو ورځو کې هره مشوره چې اخیټوفل ابشالوم ته ورکوله، هغه به هم د خپل پلار داود په شان هغه قبلوله، ځکه د هغو دواړو په نظر کې دا

مشورې دومره عاقلانه وې چې گواکې د خدای کلام دی.

حوشای ابشالوم بې لارې کوي

۱۷ ﴿۱﴾ اخیټوفل ابشالوم ته وویل: <اجازه راکړئ چې دولس زره نفره انتخاب کړم او نن شپه داود تعقیب کړم. ﴿۲﴾ دا وخت هغه ستړی او بې زړه شوی دی، زه به ورباندې حمله وکړم او وارخطا به یې کړم او د هغه ټول نفر به وتبستي. زه به یوازې پادشاه ووژنم ﴿۳﴾ او د هغه ټول خلک به بېرته ستا خواته راواړوم. د یو سړي یعنې داود وژنه به د نورو ټولو خلکو د بېرته راتګ سبب وګرځي. هغوی به په سلامتی سره راستانه شي. > ﴿۴﴾ دا مشوره ابشالوم او د اسراییلو ټولو مشرانو ته ښه ښکاره شوه.

﴿۵﴾ بیا ابشالوم وویل: <حوشای راوغواړئ چې د هغه څخه هم واوړو چې هغه څه وایي. > ﴿۶﴾ کله چې حوشای راوړسېد، ابشالوم هغه د اخیټوفل د پلان څخه خبر کړ. بیا یې پوښتنه وکړه: <ته څه وایي؟ آیا د اخیټوفل مشوره قبوله کړو؟ که نه، نو ته مونږ ته ووايه چې څه وکړو. >

﴿۷﴾ حوشای ځواب ورکړ: <دا ځل چې اخیټوفل کومه مشوره تاسو ته درکړې ده هغه ښه نه ده. ﴿۸﴾ تاسو پوهېږئ چې ستاسو پلار داود او د هغه سړي ډېر سخت جنگیالیان دي او هغوی د هغې ایرې په شان چې بچي یې تښتول شوي وي په قهر دي. ستاسو پلار یو تجربه لرونکی عسکر دی او هغه د شپې له خوا د خپلو نفرو سره نه پاتې کېږي. ﴿۹﴾ گورئ! همدا اوس هغه په کومه کنده یا بل ځای کې پټ شوی دی. کله چې زمونږ د لښکرو څخه ځینې په لومړي برید کې ووژل شي، هرڅوک چې دا واوري وبه وایي چې د ابشالوم لښکرې له منځه تللي دي. ﴿۱۰﴾ نو حتی د ټولو نه زړور عسکر چې زړونه یې د زمري د زړه په شان دي هغوی به هم وارخطا شي. ځکه چې ټول اسراییلیان پوهېږي چې ستاسو پلار ډېر لوی جنگیالی دی او

د هغه سړي هم زړور جنگيالي دي. (۱۱) نو زما مشوره دا ده چې د هېواد له يو سر څخه تر بله سره پورې يعنې د دان څخه تر بشرشبع پورې ټول اسراييليان چې د درياب د غاړې د شگو په شان ډېر دي سره راغونډ کړئ او په جگړه کې تاسو په خپله د هغوی سره لاړ شئ. (۱۲) داود چې په هر ځای کې وي مونږ به هغه راپيدا کوو او داسې به ورباندې وروغورزېږو لکه چې په ځمکه باندې پرڅه پرېوځي. نه به هغه ژوندی پاتې شي او نه به د هغه د نفرو څخه څوک ژوندی پاتې شي. (۱۳) که چېرې هغه يو ښار ته ننوزي، نو ټول اسراييليان به رسی گانې راوړي او ښار به لاندې درې ته راوغورزوي. يوه تېره به هم د ښار په غونډۍ باندې پاتې نه شي.

(۱۴) ابسالوم او ټولو اسراييليانو وويل: <د حوشای مشوره د اخیتوفل د مشورې څخه ښه ده.> ځکه چې څښتن دا پرېکړه کړې وه چې د اخیتوفل ښه مشوره باطله کړي، د دې په خاطر چې ابسالوم تباه او برباد کړي.

داود ته خبرداری او د هغه تېښته

(۱۵) وروسته حوشای صادق او ابياتار کاهنانو ته وويل چې اخیتوفل څه وړاندیز کړی ؤ او د ده مشوره کومه وه. (۱۶) حوشای زیاته کړه: <اوس ژر شئ! داود ته پیغام ورولېږئ چې د اردن د سیند په هغه گودر چې په دښته کې دی شپه تېره نه کړي، بلکه سمدستي د سیند څخه تېر شي ترڅو هغه او هغه خلک چې ورسره دي له منځه لاړ نه شي.>

(۱۷) په دې ترڅ کې، یوناتان د ابياتار زوی او اخیمعص د صادق زوی د روجل په چينې چې د اورشلیم په غاړه وه انتظار کاوه، ځکه چې هغوی جرأت نه کاوه چې ښار ته د ننوتلو په وخت کې ولیدل شي. یوه وینځه به تله او هرڅه چې به پېښېدل هغوی ته به یې خبر ورکاوه او بیا به دوی تلل او داود پادشاه به یې خبراوه. (۱۸) مگر یوه ورځ، یو هلک دوی ولیدل او ابسالوم یې خبر کړ. نو هغوی په چټکۍ سره په بحوریم کې د یو سړي کور

ته ورغلل چې هلته پټ شي. د هغه په انگر کې يو کوهی ؤ او هغوی په کې

ورکوز شول. (١٩) د هغه سړي ښځې يوه پرده راواخيسته، د کوهي په

خولې باندې يې وغوړوله او غلې دانې يې ورباندې وشيندلې ترڅو هيڅوک

ورباندې پوه نه شي. (٢٠) کله چې د ابشالوم نفر کور ته راغلل، د هغې

ښځې څخه يې پوښتنه وکړه: <اخيمصص او يوناتان چېرته دي؟>

هغې ځواب ورکړ: <هغوی د سيند څخه تير شول.>

هغو نفرو هغوی ولټول مگر پيدا يې نکړل، نو هغوی بېرته اورشليم ته ستانه

شول. (٢١) د هغوی د تگ څخه وروسته اخيمصص او يوناتان د کوهي څخه

راووتل، لارل او داود پادشاه يې خبر کړ. اخيتوفل چې کوم پلان د هغه او د

هغه د نفرو په ضد جوړ کړی ؤ هغه يې ورڅخه خبر کړ او ويې ويل: <ژر

شي او د سيند څخه پورې وزی.> (٢٢) نو داود د خپلو نفرو سره د اردن د

سيند څخه په تېرېدو پيل وکړ او د لمړخاته پورې هغوی ټول د سيند بلې

خواته پورې وتل.

(٢٣) کله چې اخيتوفل وليدل چې د ده په مشورې باندې عمل ونه شو، په

خپل خره باندې يې کته واچوله او بېرته خپل ښار ته ستون شو. وروسته له

دې چې خپل کارونه يې سمبال کړل خپل ځان يې په دار باندې ځوړند کړ

او مړ شو. هغه په خپله پلارنۍ هديره کې ښخ شو.

(٢٤) داود د محنايم ښار ته ورسېد او ابشالوم د اسراييلو د لښکر سره د

اردن د سيند څخه تير شو. (٢٥) (ابشالوم عماسا د يوآب په ځای د لښکرو

مشر ټاکلی ؤ. عماسا د اسراييلي يتر زوی ؤ، د هغه مور اييجایل، د ناحاش

لور وه او د يوآب د مور زرويه خور وه.) (٢٦) ابشالوم او هغو اسراييليانو

چې د هغه سره وو د جلعاد په خاوره کې خېمې ودرولې.

(٢٧) کله چې داود محنايم ته ورسېد، هغه د ناحاش د زوی شوبي سره چې

په عمون کې د ربه د ښار څخه ؤ، د عمییل د زوی ماخیر سره چې د لودبار څخه ؤ او د برزلاى جلعادي سره چې د روجلیم څخه ؤ مخامخ شو. (۲۸) هغوی بستري، کاسې او خاورین لوبني راوړل. همدارنگه هغوی غنم، اوربشي، اوږه، وريتي شوې غلې دانې، دال، لوبيا، (۲۹) شات، مستې، د غواگانو د شیدو پنیږ او پسونه هم د داود او د هغه د خلکو دپاره راوړل چې ويې خوري. ځکه چې هغوی ویل: <خلک به په دښته کې وږي، تږي او ستري شوي وي.>

د ایشالوم ماتې او وژنه

۱۸ (۱) داود خپل ټول نفر سره راغونډ کړل، په زر کسيزه او سل کسيزه ټوليو باندې يې ووېشل او د هغوی دپاره يې قوماندانان وټاکل. (۲) بيا يې هغوی په درې گروپونو کې ولېږل، د اول گروپ قوماندان يې يوآب، د دوهم گروپ قوماندان يې د يوآب ورور ايشای او د دريم گروپ قوماندان يې جتي اتای وټاکه. پادشاه خپلو نفرو ته وويل: <زه خپله هم له تاسو سره ځم.>

(۳) خو هغوی ځواب ورکړ: <تاسو بايد زمونږ سره لاړ نه شئ، ځکه که چېرې مونږ مجبور شو چې وتښتو يا که زمونږ له خلکو څخه نيمايي هم ووژل شي نو د دښمن دپاره به دا هيڅ فرق ونه کړي. مگر ستاسو ارزښت زمونږ د لس زرو نفرو څخه زيات دی. اوس به ستاسو دپاره دا ډېره ښه وي چې په ښار کې پاتې شئ او مونږ ته مرسته راولېږئ.>

(۴) پادشاه ځواب ورکړ: <هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري هغه به وکړم.> بيا پادشاه د دروازې تر څنګ ودرېد او د هغه نفر په زر کسيزه او سل کسيزه ټوليو کې د ښاره ووتل. (۵) هغه يوآب، ايشای او اتای ته حکم وکړ: <زما په خاطر ځوان ايشالوم ته زيان مه رسوئ.> ټولو لښکرو

واورېدل چې داود خپل هر يو قوماندان ته دا حکم ورکړ.

⑥ د داود لښکر صحرا ته ووتل او د اسراييليانو سره يې د افرايم په ځنگل کې جگړه وکړه. ⑦ اسراييليانو د داود د نفرو له خوا ماتې وخوړه. دا ډېره لويه وژنه وه، په هغې ورځ شل زره نفر ووژل شول. ⑧ جگړه شاوخوا سيمې ته خپره شوه. د هغو نفرو شمېر چې د ځنگل له کبله مړه شول د هغو نفرو څخه زيات ؤ چې په جگړه کې وژل شوي وو.

⑨ ابشالوم ناڅاپه د داود د يو شمېر نفرو سره مخامخ شو، ابشالوم په قچر باندې سپور ؤ. قچر د خپرې د يوې لويې ونې لاندې روان ؤ چې د ابشالوم سر د ونې په شاخونو کې ونښت. قچر خپل تگ ته دوام ورکړ او ابشالوم په هوا کې ځوړند پاتې شو. ⑩ کله چې يو سړي هغه وليد، يوآب يې خبر کړ: >ما همدا اوس ابشالوم وليده چې د خپرې په ونه کې ځوړند ؤ.<

⑪ يوآب ځواب ورکړ: >ابشالوم دې وليد؟ ولې دې په هغه ځای ونه واژه؟ ما به په خپل لاس تاته لس مثقاله سپين زر او کمربند درکړی وای.<

⑫ مگر هغه نفر ځواب ورکړ: >که ماته دې زر مثقاله سپين زر هم راکړي وای ما به د پادشاه د زوی په ضد خپل لاس پورته کړی نه وای. مونږ ټولو واورېدل چې پادشاه تاته، اييشای ته او اتای ته حکم وکړ چې زما په خاطر ځوان ابشالوم ته زيان ونه رسوي. ⑬ له بلې خوا، که چېرې ما خیانت کړی وای او هغه مې وژلی وای نو پادشاه به اورېدلي وای. هغه له هرڅه څخه خبرېږي، نو تا به زما څخه دفاع نه وای کړې.<

⑭ يوآب وويل: >زه نه غواړم ستا سره نور وخت ضايع کړم.< هغه درې نېزې راواخيستلې او د ابشالوم په سينه کې يې چې تر هغه وخته لا ژوندی ؤ او د خپرې په ونه کې ځوړند ؤ ورومنډلې. ⑮ وروسته بيا د

یوآب لس نفره چې د هغه وسلې به یې وړلې ایشالوم ته ورنژدې شول او د هغه وژنه یې پای ته ورسوله.

۱۶) وروسته یوآب سرنی وواهه چې جگره بس کړي. نو د هغه لښکرې د اسرایلیانو د تعقیبولو څخه بېرته راوگرځېدلې. ۱۷) هغوی د ایشالوم مړی راواخیست، په ځنگل کې یې په یوه ژوره کنده کې وغورزاوه او هغه یې د تیرو د یوې لویې ډېرې لاندې پټ کړ. بیا ټول اسرایلیان خپلو کورونو ته وتښتېدل.

۱۸) ایشالوم لا ژوندی ؤ چې یو څلی یې د پادشاه په دره کې جوړ کړ او هغه یې د خپل ځان په نامه یاد کړ. دا کار یې ځکه وکړ چې هغه زوی نه درلود چې د ده نوم ژوندی وساتي. تر نن ورځې پورې هغه د ایشالوم د څلي په نوم یادېږي.

داود د ایشالوم د مړینې څخه خبرېږي

۱۹) بیا د صادق زوی اخیمص یوآب ته وویل: <پرېږده چې پادشاه ته ورمنډه کړم او زېری ورباندې وکړم چې څښتن هغه د خپلو دښمنانو څخه ژغورلی دی.>

۲۰) یوآب وویل: <نه، نن ورځ به زېری نه وړې. کومه بله ورځ به دا کار وکړې، مگر نن ورځ نه. ځکه چې د پادشاه زوی مړ شوی دی.> ۲۱) وروسته بیا یوآب د پادشاه ایتوپیایي خدمتگار ته وویل: <لاړ شه او څه چې دې لیدلي دي پادشاه ته یې ووايه.> ایتوپیایي یوآب ته د درناوي په خاطر سر تیت کړ او منډه یې کړه.

۲۲) اخیمص یو ځل بیا یوآب ته وویل: <هرڅه چې کیږي پروا نه کوي. اجازه راکړئ چې زه هم پادشاه ته خبر یوسم. ایتوپیایي خو لا پخوا تللی

مگر یوآب ځواب ورکړ: <ای زویه، ته ولې غواړې چې لاړ شي؟ ته به د دې خبر څخه کوم انعام تر لاسه نه کړې.>

٢٣) اخیمعص بیا وویل: <هرڅه چې کيږي ودې شي. زه به لاړ شم.>

یوآب وویل: <ښه، بیا لاړ شه!> نو اخیمعص د اردن د درې له لارې منډه کړه او خپل ځان یې د ایتوپیايي نه مخکې هلته ورساوه.

٢٤) داود ښار ته د ننوتلو او بهر ته د وتلو د دروازو ترمنځ ناست ؤ. پهره

دار د دېوال سرته وخوت او د دروازې په بام باندې ودرېد. هغه خپلې

سترگې پورته کړې او ویې لیدل چې یو سړی یوازې رامنډې وهي. ٢٥)

پهره دار غږ وکړ او پادشاه ته یې خبر ورکړ. پادشاه ورته وویل: <که چېرې

یوازې وي نو هغه به کوم خبر راوړی وي.> هغه سړی رانژدې کېده.

٢٦) وروسته بیا پهره دار یو بل سړی ولید چې یوازې رامنډې وهي او هغه

لانډیني پهره دار ته ورغږ کړ: <گوره! یو بل سړی هم یوازې رامنډې

وهي!>

پادشاه ځواب ورکړ: <دا سړی هم کوم خبر راوړي.>

٢٧) پهره دار وویل: <ماته ښکاري چې د اولني سړي منډه د اخیمعص په

شان ده.>

پادشاه وویل: <هغه ښه سړی دی. هغه د ښه زېري سره راځي.>

٢٨) اخیمعص پادشاه ته غږ وکړ: <هرڅه صحیح دي!> هغه د پادشاه په

منځ کې په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ویې ویل: <ثناه دې وي ستاسو

څښتن خدای ته! هغه تاسو ته په هغو خلکو باندې بری درکړی دی چې

ستاسو اعليحضرت په وړاندې يې سرغړونه كړې وه!<

۲۹) پادشاه پوښتنه وكړه: <آيا ځوان ابشالوم روغ دى؟>

اخيمعص ځواب وركړ: <كله چې يوآب زه او د پادشاه خدمتگار رالېږلو ما د خلكو يوه لويه هنگامه وليدله، مگر زه پوه نشوم چې هغه څه وو.>

۳۰) پادشاه وويل: <يوې خواته ودرېږه.> نو هغه همداسې وكړل.

۳۱) وروسته بيا ايتوپيايي راوړسېد او پادشاه ته يې وويل: <ستاسو اعليحضرت دپاره يو زېرى لرم! څښتن نن ورځ تاسو ته په ټولو هغو خلكو باندې برى دركړى دى چې ستاسو په وړاندې يې سرغړونه كړې ده!>

۳۲) پادشاه پوښتنه وكړه: <آيا ځوان ابشالوم روغ دى؟>

ايتوپيايي ځواب وركړ: <كاشكې هغه څه چې په هغه باندې وشول ستاسو اعليحضرت په ټولو دښمنانو او په ټولو هغو نفرو باندې وشي چې ستاسو په وړاندې سرغړونه كوي.>

۳۳) پادشاه ډېر خفه شو. هغې كوتې ته وخوت چې د دروازې په سر باندې وه او په ژړا شو. د تگ په حال كې يې چيغې وهلې: <اى زما زويه ابشالومه! زما زويه، زما زويه ابشالومه! كاشكې زه ستا په ځاى مړ واى، اى ابشالومه، زما زويه، زما زويه!>

يوآب د داود غندنه كوي

۱۹) ۱) يوآب ته خبر ورسېد چې داود پادشاه ژاړي او د ابشالوم دپاره

وير كوي. ۲) نو د ټول لښكر دپاره د هغې ورځې برى په غم باندې بدل

شو. ځكه چې هغوى واوړېدل چې داود د خپل زوى دپاره وير كوي. ۳)

هغوی د هغو عسکرو په شان چې د جگړې څخه تښتېدلي وي او شرمېږي په خاموشۍ سره بېرته ښار ته ورننوتل. ﴿٤﴾ پادشاه خپل مخ پټ کړ او په لوړ اواز سره یې چیغې ووهلې: <ای زما زویه! زما زویه ابشالومه! ابشالومه زما زویه!>

﴿٥﴾ یوآب د پادشاه کور ته ورغی او هغه ته یې وویل: <تا نن د خپلو ټولو نفرو چې ستا ژوند، ستا د زامنو ژوند او ستا د لورگانو او ستا د ښځو او وینځو ژوند یې وژغوره، سپکاوی وکړ. ﴿٦﴾ ته د هغه چا سره مینه کوي چې ستا څخه کرکه کوي او د هغه چا څخه کرکه کوي چې ستا سره مینه کوي. تا نن دا وښودله چې قوماندانان او د هغوی نفر ستا دپاره هیڅ معنی نه لري. زه پوه شوم چې که ابشالوم نن ژوندی وای او مونږ ټول مړه وای نو ته به خوشاله وای. ﴿٧﴾ اوس ووځه او هغه څه چې هغوی کړي دي د هغو په خاطر ورڅخه مننه وکړه! او که داسې ونه کړې، نو زه د څښتن په نوم قسم خورم چې سبا سهار به حتی یو سړی هم پاتې نه شي چې ستا پلوي وکړي. دا به ستا په ټول ژوند کې د هغو ټولو بدبختیو څخه چې په تا باندې راغلي دي ډېره بدتره وي.> ﴿٨﴾ نو پادشاه پاڅېد، لاړ او د ښار د دروازې تر څنګ کښېناست. د هغه نفرو واورېدل چې پادشاه هلته دی، نو هغوی ټول د هغه حضور ته راټول شول.

داود اورشلیم ته ستنېږي

په همدې وخت کې ټول اسرایلیان خپلو کورونو ته تښتېدلي وو. ﴿٩﴾ د اسرایلو په ټولو قبیلو کې خلکو یو د بل سره بحث کاوه او ویل یې: <داود پادشاه مونږ د خپلو دښمنانو څخه خلاص کړي یو. هغه مونږ د فلسطینیانو څخه ژغورلي یو، مګر اوس هغه د ابشالوم څخه تښتېدلی دی او وطن یې پرېښی دی. ﴿١٠﴾ مونږ ابشالوم د خپل پادشاه په توګه ټاکلی و، مګر هغه په جگړه کې وژل شوی دی. نو بیا ولې څوک د دې کوښښ نه کوي چې داود

١١ هر هغه څه چې د اسراييلو خلکو ويلي وو، هغه د داود پادشاه غوږ ته رسېدلي وو. نو داود پادشاه صادق او ابياتار کاهنانو ته پيغام ورولېږه چې د يهودا سپين ږيرو ته ووايي: <ولې د پادشاه په بېرته راوستلو کې د هغه خپلې مائې ته د ټولو څخه وروسته يې؟ > (١٢) تاسو زما وروڼه يې، زما خپل هډوکي او خپله وينه يې، نو ولې بايد زما په بېرته راوستلو کې د ټولو څخه وروسته اوسې؟ < (١٣) داود هغوی ته دا هم وويل چې عماسا ته ووايي: <ته زما خپل يې، له همدا اوس څخه تا د يوآب په ځای د لښکرو مشر ټاکم. که زه دا کار ونه کړم نو خدای دې ما ووژني! > (١٤) د داود په خبرو د يهودا خلک ډېر ژر بېرته د هغه ملاتړي شول او هغوی پادشاه ته پيغام ورولېږه چې د خپلو ټولو نفرو سره بېرته راستون شي.

١٥ نو پادشاه بېرته په ستنېدو پيل وکړ. څنگه چې هغه د اردن سيند ته ورسېده، نو د يهودا خلک جلجال ته راغلل چې د پادشاه مخې ته ورشي او هغه د سيند څخه راپورې باسي. (١٦) په همدې وخت کې شمعي د بنياميني جيرا زوی چې د بحوريم څخه ؤ په بېرته سيند ته ورغی چې د داود پادشاه سره ليدنه کتنه وکړي (١٧) او د هغه سره زر تنه بنيامينيان وو. صيبا د شاتول د کورنۍ خدمتگار هم د خپلو پنځلس زامنو او شلو نوکرانو سره په بېرته د پادشاه څخه مخکې سيند ته ورسېدل. (١٨) هغوی د سيند په ګودر باندې پورې وتل چې د پادشاه کورنۍ او ډله راپورې باسي او هرڅه چې پادشاه غواړي ويې کړي.

داود شمعي بڅښي

کله چې د جيرا زوی شمعي د اردن څخه پورې وت هغه د پادشاه په مخ کې په ځمکه باندې پرمخې پرېوت (١٩) او هغه ته يې وويل: <اعليحضرت دې ما ګناهکار ونه ګڼي. هغه غلطي هېره کړې چې ما په هغه ورځ کړې وه

چې تاسو د اورشليم څخه تللی. تاسو هغه غلطي له خپل ذهن څخه وباسئ. (۲۰) باداره! زه پوهېږم چې ما گناه کړې ده نو ځکه نن ورځ د شمالي قبيلو څخه زه لومړی راغلم چې تاسو اعليحضرت سره ليدنه کتنه وکړم. <

(۲۱) ايشای د زرويه زوی وويل: <شمعي بايد ووژل شي ځکه چې هغه چاته يې بنکنځلې کړې دي چې خښتن هغه د پادشاه په توگه غوره کړی دی.>

(۲۲) مگر داود ايشای او د هغه ورور يوآب ته وويل: <زه ستاسو په شان نه يم! تاسو نن زما د دښمنانو په شان عمل کوئ. اوس زه يو ځل بيا د اسرايلو پادشاه يم او نن ورځ به د اسرايلو څخه هيڅوک ونه وژل شي.> (۲۳) نو پادشاه شمعي ته وويل: <زه قسم خورم چې ته به ونه وژل شي.>

داود د مفيبوشت سره پخلا کيږي

(۲۴) د شائول لمسی مفيبوشت هم د پادشاه سره د ليدنې کتنې دپاره راغی. له هغې ورځې څخه چې پادشاه تللی ؤ تر دې ورځې پورې چې هغه په خير سره راستون شو، هغه نه خپلې پښې مينځلې وې، نه يې خپله ږيره جوړه کړې وه او نه يې خپل کالي مينځلي وو. (۲۵) کله چې هغه د اورشليم څخه د پادشاه د ليدنې دپاره راغی، پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ای مفيبوشته، ولې زما سره لاړ نه شوي؟>

(۲۶) هغه ځواب ورکړ: <لکه څنگه چې تاسو اعليحضرت پوهېږئ زه شل يم. ما وويل: زه به په خپل خره باندې کته واچوم او په هغه باندې به سپور شم ترڅو وکولی شم چې پادشاه سره لاړ شم. مگر زما خدمتگار صيبا زما سره خيانت وکړ. (۲۷) هغه تاسو، اعليحضرت ته زما په باره کې دروغ ويلي دي. مگر تاسو د خدای د فرښتې په شان يئ، نو هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري هماغه وکړئ. (۲۸) ځکه زما د نيکه ټول اولادونه د دې وړ وو

چې تاسو اعليحضرت وژلي وای. مگر تاسو ماته د هغو خلکو په منځ کې
ځای راکړ چې ستاسو په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري. زه حق نه لرم
چې ستاسو اعليحضرت څخه د نورو نېکيو غوښتنه وکړم.

۲۹) پادشاه هغه ته وويل: <نورې خبرې مه کوه. ما پرېکړه کړې ده چې
ته او صيبا په خپل منځ کې ځمکه ووېشئ.>

۳۰) مفيوشت پادشاه ته وويل: <پرېږدئ چې هغه هرڅه واخلي، زما
دپاره دا بس دی چې تاسو اعليحضرت په خير سره کور ته راغلی.>

برزلاى د داود سره گوري او بېرته خپل کور ته ستنېږي

۳۱) جلعادي برزلاى هم د روجليم څخه راغلی ؤ چې د پادشاه سره د

اردن د سيند څخه پورې وزي او له هغه ځای څخه يې په خپله لاره

رخصت کړي. ۳۲) برزلاى ډېر زوړ سړی او د اتيا کالو په عمر ؤ. هغه ډېر

شتمن ؤ او هغه وخت چې پادشاه په محنايم کې اوسېده نو د هغه اړتياوې به

يې پوره کولې. ۳۳) پادشاه برزلاى ته وويل: <زما سره د اردن د سيند

څخه پورې وزه او په اورشليم کې راسره اوسېږه، زه به ستا دپاره هرڅه

برابر کړم.>

۳۴) مگر برزلاى ځواب ورکړ: <زما د ژوند موده ډېره اوږده نه ده، چې

زه تاسو اعليحضرت سره اورشليم ته لاړ شم. ۳۵) زه اوس د اتيا کالو په

عمر يم او نور د هيڅ شي څخه خوند نه شم اخيستلی. څه چې خورم او يا

يې څښم د هغو په مزه باندې نه پوهېږم او د سندرغاړو اوازونه نه شم

اورېدلی، که سړي وي يا ښځې. زه به تاسو اعليحضرت دپاره يوازې يو بار

يم. ۳۶) زه د داسې لوی انعام وړ نه يم. خو زه به د اردن د سيند نه اخوالو

غونډې ستاسو سره لاړ شم. ۳۷) بيا ماته اجازه راکړئ چې بېرته خپل کور

ته لاړ شم او په خپل ښارگوټي کې د خپل مور او پلار په هديره کې ښځ

شم. دا دی زما زوی کمهام چي ستاسو خدمت به کوي. اعليحضرته! هغه
خان سره بوځي او هرڅه چي تاسو ته ښه ښکاري د هغه دپاره يې
وکړي. <

۳۸) پادشاه وويل: <کمهام به خان سره بوخم او هرڅه چي ستا خوښه
وي زه به يې د هغه دپاره وکړم. هرڅه چي زما څخه غواړي ستا دپاره به
يې وکړم. <

۳۹) نو ټول خلک د اردن د سيند څخه پورې وتل او وروسته بيا پادشاه
پورې وت. پادشاه برزلاي ښکل کړ او د هغه دپاره يې برکت وغوښت او
برزلاي خپل کور ته ستون شو.

يهودا او اسراييل په پادشاه باندې بحث کوي

۴۰) کله چي پادشاه د سيند څخه پورې وت او جلجال ته روان شو، کمهام
هم د هغه سره لاړ. د يهودا ټول عسکر او د اسراييلو نيم لښکر پادشاه پورې
ويست. ۴۱) نو بيا ټول اسراييليان پادشاه ته ورتلل او هغه ته يې ويل:
<اعليحضرته! ولې زموږ وروڼه، يعنې د يهودا خلکو تاسو په پټه بيولي يئ
او تاسو، ستاسو کورني او ستاسو نفر يې بدرگه کړي دي او د اردن د سيند
څخه يې پورې ايستلي دي؟ <

۴۲) د يهودا خلکو په ځواب کې وويل: <موږ ځکه دا کار وکړ چي
پادشاه زموږ خپلوان دي. تاسو په دې کار باندې ولې په قهر يئ؟ موږ د
پادشاه څخه نه څه خوړلي دي او نه مو د خان دپاره څه شي اخيستي
دي! <

۴۳) اسراييليانو ځواب ورکړ: <موږ لس قبيلې لرو ځکه په داود پادشاه
کې لس چنده زيات حق لرو. نو ولې تاسو زموږ سره سپکه رويه کوي؟ <

تاسو دا مه هېروئ چې مونږ هغه لومړي خلک وو چې د پادشاه د بېرته
راوستلو خبره مو کړې وه! <

مگر د يهودا د خلکو ځواب د اسراييلو د خلکو د ځواب په پرتله ډېر سخت
ؤ.

د شبع ياغيتوب

۲۰ (۱) داسې وشول چې په جلجال کې يو لوچک سړی ؤ چې شبع
نومېده او د بنياميني بکري زوی ؤ. هغه سړی وغږاوه او چيغې يې ووهلې:

>مونږه په داود کې برخه نه لرو

نه لرو ميراث زوی د يسي کې مونږ

ای اسراييليانو لاړ شئ خپل کور ته <

(۲) نو ټولو اسراييليانو داود پرېښود او د شبع پسې لاړل، مگر د يهودا
خلک د داود سره پاتې شول او د اردن د سيند څخه تر اورشليم پورې د
هغه پسې روان وو.

(۳) کله چې داود پادشاه خپلې مانې يعنې اورشليم ته ورسېد، هغه لس
وينځې چې د مانې د ساتنې دپاره يې پرېښې وې، هغوی يې په يو کور کې
تر څارنې لاندې وساتلې. د هغوی اړتياوې به يې پوره کولې، مگر د هغوی
سره يوځای نه شو. هغوی د مرگ تر ورځې پورې بنديانې وې او لکه د
کونډو په شان اوسېدلې.

(۴) پادشاه عماسا ته حکم وکړ: >د يهودا سړي راوغواړه چې په دريو
ورځو کې ماته راشي او ته خپله هم د هغوی سره حاضر شه. < (۵) نو

عماسا لار چې د يهودا سړي راټول کړي، مگر عماسا په هغه وخت چې
 پادشاه ورته ټاکلی ؤ حاضر نه شو. (۶) نو پادشاه اييشای ته وويل: >شبع
 به مونږ ته د ابشالوم څخه زيات زيان ورسوي. زما نفر واخله او ورپسې لار
 شه، داسې نه شي چې هغه ځينې د قوي دېوالونو بڼارونه ونيسي او زمونږ
 څخه وتبتي. < (۷) نو د يوآب سړي، کريتيان او فليتيان چې د پادشاه
 ساتونکی گارډ ؤ او ټول زړور جنگيالي د اييشای تر امر لاندې ووتل. هغوی
 د اورشليم څخه د شبع د تعقيبولو دپاره روان شول. (۸) کله چې هغوی په
 جبعون کې لوی گټ ته ورسېدل، عماسا د دوی سره مخامخ شو. يوآب خپل
 پوځي کالي اغوستي وو او د کاليو دپاسه يې د هغې تورې تسمه چې په
 غلاف کې وه تر ملا تړلې وه. څنگه چې هغه مخکې ورغی توره د غلاف
 څخه ووتله او ولوېدله. (۹) يوآب عماسا ته وويل: >ای وروره، ته څنگه
 يې؟ < بيا يوآب په نبي لاس د عماسا ږيره ونيوله چې بڼکل يې کړي. (۱۰)
 خو عماسا هغې تورې ته پام ونه کړ چې يوآب په بل لاس کې نيولې وه.
 يوآب توره د ده په گېډه ومنډله او د هغه کلمې په ځمکه باندي توی شوې
 او عماسا د دې لومړي گوزار سره ژوند له لاسه ورکړ.

بيا يوآب او د هغه ورور اييشای د شبع پسې روان شول. (۱۱) د يوآب د
 نفرو څخه يو تن د عماسا په څنگ کې ودرېد او غږ يې وکړ: >هرڅوک
 چې د يوآب او داود پلويان دي هغوی دې د يوآب پسې روان شي! < (۱۲)
 عماسا په وينو کې رغړېده او د لارې په منځ کې پروت ؤ. د يوآب يو نفر
 وليدل چې هرڅوک چې به عماسا ته رسېده نو هلته به ودرېد. نو هغه يې د
 لارې څخه پټي ته راوړ او پرده يې ورباندي واچوله. (۱۳) وروسته له دې
 چې عماسا د لارې څخه لهرې کړای شو ټول نفر د يوآب سره روان شول
 چې شبع تعقيب کړي.

(۱۴) شبع د اسراييلو د ټولو قبيلو د سيمو څخه تېر شو او د آبل بيت معکې
 بڼار ته راغی. د بکريانو د خپل ټول غږي سره راټول شول او د هغه سره

ښار ته ننوتل. (۱۵) يوآب د خپلو ټولو لښکرو سره راغی او شبع يې په آبل بيت معکه کې کلابند کړ. هغوی د بهرني دېوال په مقابل کې د خاورو موړې جوړې کړې او همدارنگه د دې دپاره چې هغوی دېوال راوغورزوي د دېوال لاندینی برخه يې وکيندله. (۱۶) په هغه ښار کې يوه هونښياره ښځه وه چې د دېوال څخه يې غږ وکړ: <واورئ! واورئ! يوآب ته ووايئ چې دلته راشي، زه غواړم چې هغه ته يوه خبره وکړم.> (۱۷) يوآب ورغی او هغې ورڅخه پوښتنه وکړه: <آيا يوآب تاسو يی؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه يم.>

هغې وويل: <باداره! زما خبره واورئ.>

هغه ځواب ورکړ: <زه يې اورم.>

(۱۸) هغې وويل: <په پخوا زمانه کې به يې داسې ويل: لاړ شه او خپل ځواب د آبل په ښار کې تر لاسه کړه او موضوع به حل کېده.> (۱۹) زمونږ ښار په اسراييلو کې يو ډېر سوله ايز ښار دی او خلک يې وفادار دي. تاسو ولې د دې کوښښ کوئ چې داسې ښار له منځه يوسئ چې په اسراييلو کې د مور په شان دی؟ آيا تاسو غواړئ هغه څه چې د څښتن دي هغه وران کړئ؟>

(۲۰) يوآب ځواب ورکړ: <هيڅکله نه! زه به هيڅکله ستاسو ښار وران نه

کړم او نه به يې له منځه يوسم!> (۲۱) دا زمونږ پلان نه دی. يو سړی چې شبع نومېږي او د بکري زوی دی او د افرایم د غرنۍ سيمې څخه دی د داود پادشاه په مقابل کې ياغي شوی دی. يوازې همدا يو سړی راوسپاری، نو زه به ښار پرېږدم.>

هغې وويل: <ډېر ښه، مونږ به د هغه سر د دېوال څخه تاسو ته درگوزار

کړو.> (۲۲) بيا هغه ښځه د خپلې حکيمانه مشورې سره د ښار خلکو ته

ورغله او هغوی د شبع سر پرې کړ او هغه یې یوآب ته وروغورزاوه. نو یوآب سرنی وغږاوه چې د هغه نفر ښار پرېږدي. هر یو خپل کور ته ستون شو، یوآب هم بېرته اورشلیم ته ستون شو او پادشاه ته ورغی.

د داود ماموران

۲۳ یوآب د اسراییلو د ټولو لښکرو قوماندان ؤ او د یهویداع زوی بنایاه د داود د ساتونکو ګارډ، یعنی د کریتیانو او فلیتیانو قوماندان ؤ. ۲۴ ادورام د بېګاری کارونو مشر ؤ او یهوشافاط د اخیلود زوی د اطلاعاتو منشي ؤ. ۲۵ شیوا د دربار منشي ؤ، صادوق او ابیاتار کاهنان وو ۲۶ او یائیري عیرا هم د داود کاهن ؤ.

د جبعونیانو غچ اخیستل

۲۱ ۱ د داود د پادشاهی په دوران کې درې کاله پرله پسې قحطي شوه. نو داود په دې باره کې د څښتن په حضور کې دعا وکړه او څښتن وویل: >شائول او د هغه کورنۍ د قتل په وجه ګناهکاران دي، ځکه چې هغه جبعونیان ووژل.<

۲ پادشاه جبعونیان راوغوښتل او د هغوی سره یې خبرې وکړې.

(جبعونیان د اسراییلو کومه برخه نه وه بلکه هغه خلک وو چې د اموریانو څخه ژوندي پاتې شوي وو. اسراییلیانو قسم خوړلی ؤ چې هغوی به ژوندي پرېږدي، مګر شائول د هغه ملي تعصب له کبله چې یې درلود هڅه وکړه چې هغوی له منځه یوسي ځکه چې هغه غوښتل چې اسراییل او یهودا په ټوله ځمکه باندې کنترول ولري.) ۳ داود د جبعونیانو څخه پوښتنه وکړه: >ستاسو دپاره څه وکړم؟ زه غواړم هغه ظلم چې ستاسو سره شوی دی د هغه تاوان درکړم ترڅو تاسو د خدای د قوم دپاره برکت وغواړئ.<

٤ هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د شائول د کورنۍ څخه سره زر او سپين

زر نه غواړو او مونږ دا حق نه لرو چې اسراييليان ووژنو.>

داود پوښتنه وکړه: <نو بيا څه غواړئ چې ستاسو دپاره يې وکړم؟>

٥ هغوی ځواب ورکړ: <شائول دسيسه جوړه کړې وه چې مونږ تباہ

کړي، ترڅو مونږ په اسراييلو کې هيڅ ځای ونه لرو. > نو د شائول اووه

زامن مونږ ته راکړئ. مونږ به هغوی په جبعه کې د څښتن په حضور کې په

دار ځورند کړو، يعنې د شائول په ښار کې چې د څښتن غوره شوی پادشاه

ؤ.>

پادشاه ځواب ورکړ: <هغوی به تاسو ته وسپارم.>

٧ مگر د هغه قسم له کبله چې هغه او يوناتان يو د بل سره خوړلی ؤ

داود د يوناتان زوی او د شائول لمسی مفيبوشت ژوندی پرېښود. > مگر

پادشاه د ايه د لور رزفې دوه زامن، ارموني او مفيبوشت چې د شائول دپاره

يې زېږولي وو، ونيول او همدارنگه د شائول د لور ميراب پنځه زامن چې

هغې د محولاتي برزلاي زوی عدرييل دپاره زېږولي وو هم ونيول. >

داود هغوی جبعونيانو ته وسپارل، هغوی يې په يوې غونډۍ باندې د څښتن

په حضور کې په دار ځورند کړل او هغه اووه واړه يو ځای مړه شول. دا د

اوربشو د لو کولو پيل ؤ چې هغوی ووژل شول.

١٠ د ايه لور رزفې زيرې ټوټې راواخيستلې، په يوه گټ باندې يې د خپل

ځان دپاره وغوړولې او هلته د لو کولو د پيل څخه د باران تر ورېدو پورې

پاتې شوه. د ورځې له خوا به هغې دا مړي د مرغانو څخه ساتل او د شپې

له خوا به يې د وحشي حيواناتو څخه ساتل.

١١ کله چې داود خبر شو چې رزفه څه کړي دي، > هغه لاړ او د

شائول او د هغه د زوی یوناتان هډوکي یې په جلعاد کې د یابیش د سرپو
 څخه واخیستل. (پخوا فلسطینیانو شائول او یوناتان د جلبوع په غره کې
 وژلي وو او مړي یې په هماغه ورځ د بیت شان په عمومي چوک کې خورند
 کړي وو. د یابیش سرپو په پټه توګه دغه مړي له هغه ځایه وړي وو.) (۱۳)
 داود د شائول او د هغه د زوی یوناتان هډوکي له یابیش څخه راوړل،
 همدارنګه هغوی د هغو نفرو هډوکي هم راټول کړل چې په دار خورند شوي
 وو. (۱۴) بیا هغوی د شائول او یوناتان هډوکي په صیله کې د بنیامین په
 سیمه کې د شائول د پلار یعنی قیس په هدیره کې بنځ کړل او هرڅه چې
 پادشاه ورته حکم کړی ؤ هغه یې وکړل. له هغې وروسته خدای د هغه هېواد
 دپاره د هغوی دعا قبوله کړه.

د فلسطیني جنگیالیو سره جګړه

(اول تواریخ ۲۰: ۴ - ۸)

(۱۵) یو ځل بیا فلسطینیان د اسرایلیانو سره د جګړې دپاره راغلل. داود او
 د هغه سرپي د هغو سره د مقابلي دپاره لاړل. د جنگ په دوران کې، داود
 ستړی او ستومانه شو. (۱۶) نو یشبیبونوب چې د رافا د لوړ قدو اولادې
 څخه ؤ، د هغه د نېزې وزن درې نیم کیلوګرامه ؤ او نوې توره یې تر ملا
 تړلې وه، نیت یې درلود چې داود ووژني. (۱۷) مګر د زرویه زوی ابیشای د
 داود د مرستې دپاره راغی. په هغه فلسطیني جنگیالي باندې یې حمله وکړه
 او ویې واژه. نو د داود نفرو هغه ته قسم ورکړ ویې ویل: < د دې نه وروسته
 به زمونږ سره جنگ ته نه راځئ. تاسو د اسرایلیو دپاره د خراغ په شان یئ
 او مونږ نه غواړو چې دا خراغ مړ شي.>

(۱۸) د وخت په تېرېدلو سره د فلسطینیانو سره په جوب کې یوه بله جګړه
 وشوه. حوشاتي سبکای د رافا د لوړ قدو اولادې څخه یو تن چې صاف
 نومېده وواژه.

١٩) په خوب کې د فلسطينيانو سره په يوه بله جگړه کې د يائير زوی الحانان چې د بيت لحم څخه ؤ جتي جليات وواژه چې د هغه سره يوه نېزه وه چې د هغې لاستی د اوبدلو د دستگاه د ميلې په شان ؤ.

٢٠) وروسته بيا په جت کې يوه بله جگړه وشوه. په هغه ځای کې يو ډېر غټ سړی ؤ چې لاسونو او پښو يې شپږ، شپږ گوتې درلودلې چې ټولې څلورويشت گوتې وې، هغه هم د رافا د لوړ قدو له اولادې څخه ؤ. (٢١) کله چې هغه اسراييليانو ته پېغور ورکړ، د داود وراړه يوناتان چې د شمعي زوی ؤ هغه يې وواژه.

٢٢) دغه څلور نفره په جت کې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه وو او هغوی د داود او د هغه د نفرو له خوا ووژل شول.

د داود د کاميابی سندرې
(زبور ١٨)

٢٢ (١) کله چې څښتن داود د شائول او د هغه د نورو دښمنانو څخه خلاص کړ، داود څښتن ته دا سندرې وويله. (٢) هغه وويل:

>څښتن دی زما ساتونکی

دی زما قوي کلا

(٣) زما ساتونکی زما خدای دی

زما امن دی هغه کې

کړي ساتنه لکه سپر زما

زما دفاع کوي ساتي مې خوندي

دی خښتن زما ژغورونکی

کړي دفاع هغه ساتي مې تشدد نه (۴) مرسته غواړم له خښتنه

چې لایق دی د صفت

خلاصوي به مې هغه

ما له خپلو دښمنانو

د مرگ خپې رانه راتاوې شولې (۵)

د بربادی سیلابو واخیستمه

پښې مې د گور رسی کې ونښتلې (۶)

مرگ راته لاره کې خپل دام ایښی ؤ

په خپل تکلیف کې مې خښتن ته غبر کړ (۷)

کومک دپاره مې خپل خدای ته غبر کړ

زما اواز یې په خپل کور کې واورېد

زما فریاد یې د کومک واورېده

بیا ځمکې وخور ټکان ولرېزېده (۸)

شوي په خوځېدو د اسمانو ستنې

خککه په قهر و خدای

۹ شو له سپېرمو نه یې راپورته لوگی

بلی لمبې او سرې سکروتې یې بادېدلې د خولې

۱۰ ده کړې خلاصې دروازې د اسمانونو او راکوز شو

تورې ورېخې وې د ده تر پښو لاندې

۱۱ هغه سپور په کروب شولو او والوته

سپور شو په وزرو د باد ژر راغی

۱۲ ځان ته جوړه یې پرده کړه له تیاري نه

د اوبو ډکې تینګې ورېخې وې چاپېره د ده

۱۳ د جلال نه د هغه د موجودیت

وکرلې لمبې سکروتو وکرلې

۱۴ لکه تندر څښتن وکرلې خبرې له اسمانه

اواز شو د مطلق قادر څښتن په اورېدو

۱۵ وویشتل هغه خپل غشي، دښمنان یې تار په تار کړل

د برېښنا په پرکېدو یې ماتې ورکړه

۱۶ دښمنان چې کله ورټل څښتن خپل

د هغه د تنفس په انفجار

تل د سمندر هم رابنکاره شولو

وو پراته د ځمکې بنسټونه لوخ

١٧ له اسمانه خښتن لاس خپل کړ را اوږد ويې نيولم

له ژورو اوبو ده راوويستلم

١٨ زه يې کړمه له قوي دښمنه خلاص

او له هغو چې نفرت يې کړ له ما نه

دوی وو ډېر قوي له ما نه

١٩ هغه وخت کې چې زه ومه په تکليف کې

دوی حمله وکړه په ما

خو خښتن زه حمايه کړم

٢٠ له خطرې يې کړم بچ مرسته يې وکړه

ځکه يې کړم بچ چې و راضي له ما

٢١ اجر راکوي خښتن ځکه کړم کارونه نېک

يمه بې گناه ځکه انعام راکوي ماته

٢٢ ما د خښتن د قوانينو اطاعت کړی دی

نه مې د بدې په خاطر مخ له خپل خدای پاک نه اړولی دی

۲۳) ما عمل کړی د هغه په قوانینو ټولو

نافرماني مې کړې نه ده له حکمونو د ده

۲۴) هغه پوهیږي زه بې عیبه یمه

بدو کارونو نه مې ځان ساتلی

۲۵) نو اجر راکوي خښتن ځکه کړم کارونه نېک

هغه پوهیږي بې گناه یمه زه

۲۶) ای خښتنه، وفادار یې هغه چاته چې وي تاته وفادار

تل نېکي کړې د هغو سره چې وي بې عیبه

۲۷) پاک ته خپل ځان پاک بنايې

ټگجن ته ځان پېچلی

۲۸) ته عاجزانو ته نجات ورکوې

خو کبرجن ټیټوي

۲۹) ته زما ډپوه یې ای خښتنه

چې بدلوي زما تیاري په رڼا

۳۰) راکوي قوت چې کړم ناتار په دښمن

راکوي قدرت په دېوالو د ختو

۳۱) گوره زما پاک خدای خومره کامل يې عملونه دي

خومره د باور يې ټول لوظونه دي

هغه دی ډال هغو ته

ټول چې يې پناه ده ته راوړې ده

۳۲) صرف خښتن دی خدای

کړي چې په يوازې ځان دفاع زمونږ

۳۳) دی دا خدای پاک زما ځواکمن پناه ځای

هغه زما لاره خوندي ساتي

۳۴) زه ثابت قدم لکه هوسی يې کړم

ساتي مې خوندي په تورو غرونو کې

۳۵) هغه ما تياروي د جنگ دپاره

ترڅو زه کړمه راکش لينده د زېرو

۳۶) ډال راکوي ماته د خلاصون خپل

زه پياوړی کړی ستا کومک یمه

۳۷) ته پراخوي زما د پښو لاره

خککه نه بنوئېري پښې زما هيڅکله

دښمنان تعقيوم او ماتوم يې (۳۸)

نه راگرخم تر هغې چې يې نابود کړم

داسې يې وهم چې پاڅېدی نه شي (۳۹)

دي زما د پښو لاندې نسکور پراته

راکوي ما له ته قوت د جگړې (۴۰)

غورزوې ماته دښمنان په پښو کې

مجبوروې دښمنان زما تېښتې ته (۴۱)

زه تباه کوم هغه چې کرکه کړي زما ځنی

دوی د کومک دپاره لټه کوي (۴۲)

نشته خوک چې کړي دوی خلاص

وهي چيغې دوی څښتن ته

هغه نه ورکوي دوی ته ځوابونه

لکه د دوړې میده کومه يې زه (۴۳)

داسې تر پښو لاندې کومه يې زه

لکه د خټو د کوڅو په شانتي

٤٤) تا زه د خپلو سرکشانو څخه خلاص کړلمه

او د قومونو دې سردار پرېښودم

اوس مې خدمتونه هغه خلک کوي

څوک چې پخوا نه پېژندل ما کله

٤٥) هم بهرنيان زما په مخ کې ټيټوي سرونه

چې کله اوري زما په هکله اطاعت مې کوي

٤٦) دوی بايلي خپل همتونه

په لړزه باندې راوړي دوی له خپلو کلاگانو

٤٧) څښتن ژوندی دی!

ده ستاینه ساتندوی لره زما!

د هغه ځواکمن خدای کړی لویی اعلان

چې مې ژغوري چې مې ژغوري

٤٨) راکوي ماته توفیق چې بدل واخلم له دښمنه

راولي زما د ځواک لاندې قومونه

٤٩) او ما له خپلو دښمنانو خلاصوي

راکوي بریا په غلیمانو ای څښتنه ته

او ما ساتې له ظالمو انسانانو

۵۰ ځکه نو خښتنه د قومونو منځ کې ستا کوم ستاینه

وايمه زه ستا د صفت سندرې

۵۱ خدای ورکوي لويې برياوې خپل پادشاه ته

مينه تل عمري کوي د خپل غوره کړای شوي سره

تل تر تله د داود او د هغه د اولادې سره <

د داود اخرنی خبرې

۲۳ نو دا د داود اخرنی خبرې دي:

د يسي د زوی داود خبرې

د هغه سړي خبرې چې خدای لوړ مقام ورکړی و

چې ټاکلی هغه خدای و د يعقوب

سندرغاړی چې و خوږ د اسراييلو

۲ > د خښتن روح خبرې زما په وسيله کولې

د هغه کلام جاري و زما په ژبه

۳ د اسراييلو خدای خبرې کړلې

د اسراييل ساتونکي وويل ماته

کله چې خوګ په خلکو وکړي حکومت په عدل

کله چې وکړي حکومت د خدای له وېرې سره

په شان دی د سهار د رڼا وي چې لمر خاته کې ۴

وي په سهار چې په بې ورېځو سهار

د هغې رڼا په شان چې راپیدا پس د باران شي

چې واښه راشنه کوي په ځمکه باندې

رښتیا، همداسې چلند زما د اولادې سره به هم کېږي ۵

خدای کړی زما سره دی لوظ ښه تلپاتې لوظ

هرڅه صحیح دي تنظیم شوي سره

هغه به هیڅکله د ژمنې خپلې شاته نه شي

زما همدغه تمنا ده ټوله

دا یقیني ده چې خدای ما سره به مرسته وکړي

دا یقیني ده چې هغه به دا ترسره کړي ټول

خو دي بدکاره خلک په څېر د اغزو ۶

غورزول کېږي چې د ځانه ځنی

چې په لاسو راټولېږي نه شي

کاروي دی اوسپنيز سامان يا لاستی د نېزې

هلته به سوزېږي په کوم ځای چې وي پراته هغه <

د داود نامتو جنگيالي

(اول تواريخ ۱۱: ۱۰ - ۴۱)

٨ دا د داود د لښکرو درې نامتو جنگيالي وو: لومړی يې تحموني

يوشيب بشبت ؤ چې د دې زېږو مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې د اته سوه نفرو سره وجنگېده او هغوی ټول يې په يو وخت کې ووژل.

٩ دوهم يې العازار ؤ چې د دودو زوی ؤ او د اخوخ د خپل څخه ؤ. يوه

ورځ چې فلسطينيان د اسراييلو سره د جگړې دپاره راغونډ شوي وو، هغه او داود فلسطينيان د جگړې دپاره راوپارول. اسراييليان بېرته په شا شول،

١٠ مگر العازار په ميدان کې ودرېد او تر هغې پورې د فلسطينيانو سره وجنگېده چې لاس يې دومره څخ شو چې هغه نه شو کولی د خپلې تورې څخه يې لېرې کړي. په دغه ورځ څښتن اسراييليانو ته لوی بری ورکړ. وروسته له هغې چې دا هرڅه پای ته ورسېدل اسراييليان هغه ځای ته راستانه شول چې العازار په کې ؤ، مگر يوازې د دې دپاره چې وژل شوي عسکر لوټ کړي.

١١ دريم يې شمه د حراري آجي زوی ؤ. فلسطينيان په لحي کې چېرته

چې د نسکو پټی ؤ راغونډ شول. اسراييليان د فلسطينيانو څخه وتښتېدل،

١٢ مگر شمه د پټي په منځ کې ټينگ ودرېد، د هغه څخه يې دفاع وکړه او فلسطينيان يې ووژل. په دغه ورځ څښتن اسراييليانو ته لوی بری ورکړ.

١٣ يو ځل د لو د پيل کېدلو وخت نژدې ؤ چې د داود د دېرشو افسرانو

څخه درې تنه د عدولام سمخې ته چې داود په کې ؤ ورغلل، په هغه وخت

کې د فلسطينيانو يوې ډلې د رفائيم په دره کې خپمې ودرولې وې. (۱۴)

داود هغه وخت په خپل محفوظ ځای کې ؤ او د فلسطينيانو يوې ډلې

بیت لحم نيولی ؤ. (۱۵) داود ارمان وکړ او ويې ويل: <کاشکې څوک د هغه

کوهي څخه چې د بیت لحم دروازې ته نژدې دی ماته اوبه راوړي.> (۱۶)

نو هغو دريو زړورو نفرو د فلسطينيانو کرښې ماتې کړې، د کوهي څخه يې

اوبه راوويستلې او داود ته يې راوړې، مگر داود هغه ونه څښلې او هغه يې

د نذرانې په توگه څښتن ته توی کړې. (۱۷) داود وويل: <ای څښتنه، زه دا

هيڅکله نه شم څښلې! دا به د هغو نفرو د وينو د څښلو په شان وي چې

خپل ژوند يې په خطر کې اچولی ؤ!> نو هغه دا اوبه ونه څښلې.

د هغو دريو زړورو نفرو اتلولي دارنگه وه.

(۱۸) ابيشای د يوآب ورور، چې مور يې زرويه وه، د دېرش کسيزه ډلې

مشر ؤ. هغه په خپلې نېزې باندې د درې سوه نفرو سره وجنگېد او هغوی

يې ووژل. نو په دې توگه هغه هم لکه د هغو دريو جنگياليو په شان مشهور

شو. (۱۹) که څه هم هغه په هغې دېرش کسيزې ډلې کې ډېر زيات مشهور

او د هغوی مشر شو، مگر د هغو دريو تنو په شان مشهور نه شو.

(۲۰) بل توريالی عسکر بناياه د يهوياذاع زوی ؤ چې د قبصئيل څخه ؤ.

هغه ډېر د زړورتوب کارونه کړي وو چې په هغو کې د دوو سترو موآبي

جنگياليو وژل شامل وو. يو ځلې هغه د واورې په ورځ يوې کندې ته

ورکوز شو او يو زمري يې وواژه. (۲۱) همدارنگه هغه يو ډېر غټ مصري

چې په نېزه باندې سمبال ؤ وواژه. بناياه په خپل ډانگ باندې په هغه حمله

وکړه، د هغه مصري د لاس څخه يې نېزه واخيسته او هغه يې ورباندې

وواژه. (۲۲) بناياه داسې د زړورتوب کارونه وکړل چې د دريو جنگياليو په

منځ کې مشهور شو. (۲۳) د هغه عزت د هغې دېرش کسيزه ډلې څخه ډېر

زیات شو، مگر په دریو جنگیالیو کې نه شمېرل کېده. داود هغه د خپلو ساتونکو د ګارډ مشر وټاکه.

- ۲۴ په دېرش کسيزه ډله کې دغه نفر وو:
 - عساهیل د یوآب ورور.
 - الحانان د دودو زوی د بیت لحم څخه.
 - ۲۵ شمه او الیقا د حرود څخه.
 - ۲۶ حالز فلتی.
 - عیرا د عقیش زوی د تقوع څخه.
 - ۲۷ ابیعرز د عناتوت څخه.
 - مبونای د حوشا څخه.
 - ۲۸ صلمون د اخوخ څخه.
 - مهران د نطوفه څخه.
 - ۲۹ حالب د بعنه زوی د نطوفه څخه.
 - اتای د ریپای زوی د بنیامین د جبعی څخه.
 - ۳۰ بنایاه د فرعاتون څخه.
 - هدای د جاعش د خوړونو څخه.
 - ۳۱ ابی علیون د عربات څخه.
 - عزموت د بحوریم څخه.
 - ۳۲ الیحبا د شعلبون څخه.
 - د یاشن زامن.
 - یوناتان. ۳۳ شمه د حرار څخه.
 - اخیام د شارر زوی د حرار څخه.
 - ۳۴ الیفلط د احسبای زوی د معکې څخه.
 - الیعام د اخیتوفل زوی د جیلوه څخه.
 - ۳۵ حرزای د کرمل څخه.
 - فعرای اربی.

○ (٣٤) يجال د ناتان زوی د صوبې څخه.

○ باني د جاد څخه.

○ (٣٧) صالح د عمون څخه.

○ نحرای د بیروت څخه یعنی هغه سپری چې د یوآب

وسلې به یې وړلې.

○ (٣٨) عیرا یتري

○ او جارب یتري.

○ (٣٩) اوریا حيتي.

• دا ټول اووه دېرش نفره وو.

داود او سر شمېر نه

(اول تواریخ ٢١: ١ - ٢٧)

٢٤ (١) څښتن یو ځل بیا په اسراییلو باندې په قهر شو او داود یې د

هغوی په ضد راوپاراوه چې سختي او تکلیف ورباندې راوولي. څښتن هغه ته

وویل: <لاړ شه او د اسراییلو او یهودا خلک وشماره. > (٢) نو داود د

خپلو لښکرو قوماندان یوآب ته حکم وکړ: <د خپلو عسکري منصبدارانو

سره د اسراییلو په ټولو قبیلو کې په شمال کې د دان څخه، په جنوب کې تر

بئرشبع پورې وگرځه او خلک وشماره. زه غواړم پوه شم چې هغوی څومره

دي.>

(٣) مگر یوآب پادشاه ته ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! ستاسو څښتن

خدای دې د اسراییلو د قوم شمېر د اوسني شمېر څخه سل چنده زیات

کړي او تاسو دې ژوندي اوسئ چې هغه ووبینئ. مگر اعلیحضرته! ولې تاسو

غواړئ چې دا کار وکړئ؟>

(٤) خو پادشاه یوآب او د هغه عسکري منصبداران مجبور کړل چې د هغه

امر ته غاړه کېږدي. نو هغوی د پادشاه د حضور څخه روان شول چې د اسراییلو خلک وشماری.

۵ هغوی د اردن د سیند څخه پورې وتل او خپل کار یې د عروعر څخه او د یو بل ښار چې د درې په منځ کې ؤ پیل کړ. بیا وروسته هغوی د جاد د سیمې څخه تېر شول او شمال خوا یعزیر ته لاړل. ۶ هغوی جلعاد او د تحتیم حدشي سیمې ته لاړل او دان یعن ته ورسېدل، بیا وروسته لوېدیځ خواته تاو شول او صیدون ته ورسېدل. ۷ وروسته بیا هغوی جنوب خواته د صور قوي شوي ښار او د حویانو او کنعانیانو ټولو ښارونو ته لاړل. په پای کې د یهودا جنوبي خواته تر بئرشع پورې لاړل. ۸ هغوی په نهو میاشتو او شلو ورځو په ټول هېواد کې وگرځېدل او بېرته اورشلیم ته راستانه شول. ۹ هغوی پادشاه ته د هغو نفرو د شمېر راپور ورکړ چې جنگ یې کولی شو. په اسراییلو کې اته لکه او په یهودا کې پنځه لکه نفره وو.

۱۰ خو وروسته له هغې چې داود سر شمېرنه واخیسته د هغه وجدان نارامه شو او خښتن ته یې وویل: <په دې کار سره ما ډېره سخته گناه وکړه! نو ای خښتنه، زه تاته زاري کوم چې د خپل غلام گناه وبخښه ځکه چې ما ډېر احمقانه کار کړی دی.>

۱۱ په راتلونکي سهار، مخکې له دې چې داود له خوبه راپاڅي خښتن جاد ته چې د داود نبي ؤ ویلي وو: ۱۲ <لاړ شه او داود ته ووايه چې خښتن داسې وايي: زه تاته د دريو سزاگانو د ټاکلو اختيار درکوم، د هغو څخه یو وټاکه چې هغه ستا په ضد ترسره کړم.>

۱۳ نو جاد داود ته ورغی او څه چې خښتن ورته ویلي وو هغه یې بیان کړل. پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <له دغو څخه دې کومه یوه وي؟ آیا درې کاله دې ستا په هېواد کې قحطي وي، یا درې میاشتې د خپلو دښمنانو څخه

تېښته او يا به درې ورځې ستا په هېواد کې وبا وي؟ اوس په دې هکله فکر وکړه او راته ووايه چې بېرته څښتن ته څه ځواب يوسم.

۱۴ داود جاد ته په ځواب کې وويل: <زه په ډېر لوی مصيبت کې يم، مگر نه غواړم چې د خلکو له خوا سزا ووينم. پرېږده چې څښتن په خپله مونږ ته سزا راکړي ځکه چې هغه ډېر مهربان او رحيم دی.>

۱۵ نو څښتن په هغه سهار په اسراييلو باندې وبا نازله کړه او تر هغه وخته پورې يې دوام وکړ چې هغه ټاکلی ؤ. د دان څخه تر بئرشبع پورې اويا زره خلک مړه شول. ۱۶ کله چې د څښتن فرېښته نژدې وه چې اورشليم له منځه يوسي، څښتن خپله اراده خلکو ته د سزا ورکولو په هکله بدله کړه او هغې فرېښتې ته چې هغوی يې وژل وويل: <ودرېره! بس دی!> په دې وخت کې د څښتن فرېښته د يېوسي ارونه د درمند ځای سره وه.

۱۷ کله چې داود هغه فرېښته وليدله چې خلک يې وژل نو څښتن ته يې وويل: <زه گناهکار يم. ما گناه کړې ده، دا خلک لکه د بې گناه پسونو په شان دي. هغوی څه کړي دي؟ مهرباني وکړه ما او زما کورنی ته سزا راکړه.>

داود د قربانۍ ځای جوړوي

۱۸ په هماغه ورځ جاد داود ته ورغی او ورته وپې ويل: <د يېوسي ارونه درمند ځای ته لاړ شه او هلته د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړه.> ۱۹ نو داود لکه څنگه چې څښتن د جاد په وسيله امر کړی ؤ هغه ځای ته لاړ. ۲۰ کله چې ارونه وکتل، پادشاه او د هغه نفر يې وليدل چې د ده خواته راوان دي. هغه راووت او د پادشاه په مخکې د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت.

٢١) ارونه پوښتنه وکړه: <اعلیحضرته، تاسو ولې ماته راغلی؟>

داود ځواب ورکړ: <زه د دې دپاره راغلی يم چې ستا درمند ځای په بیه واخلم او په هغه کې د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړم. ځکه زه غواړم چې وبا بنده شي.>

٢٢) ارونه وویل: <اعلیحضرته! هرڅه چې تاسو غواړئ هغه واخلي او څښتن ته یې وړاندې کړئ. دا دي غوایان د سوزېدونکې قربانۍ دپاره او دا دي د هغوی جغونه او د غوبل کولو څپرونه چې د سوزولو د موادو په توګه ورڅخه کار واخیستل شي. (٢٣) ای پادشاه، دا ټول تاسو ته درکوم.> همدارنګه ارونه پادشاه ته وویل: <ستاسو څښتن خدای دې قبول کړي.>

٢٤) مګر پادشاه ارونه ته په ځواب کې وویل: <نه، زه په دې باندې ټینګار کوم چې د هغې بیه درکړم. زه به خپل څښتن خدای ته هغه سوزېدونکې قربانۍ وړاندې نه کړم چې ماته وړیا تمامې شوې وي.> نو داود هغه درمند ځای او غوایان په پنځوس مثقاله سپینو زرو باندې واخیستل. (٢٥) بیا داود په هغه ځای کې څښتن ته د قربانۍ ځای جوړ کړ او سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې یې وړاندې کړې. نو څښتن د هېواد دپاره د هغه دعا قبوله کړه او په اسراییلو باندې وبا بنده شوه.